

Paulo corpore propter operum Legis simulationem, xxvii, 488. Petrus in simulationem supersticiosam lapsus, xxvi, 206, 482. Fallacem simulationem in Petro Paulus reprehendit, xxxviii, 415; xxxix, 68, 102. Petrum a simulatione revocavit Paulus, xvii, 78. Petrus liber correctus a Paulo, xxvi, 433, 300. Petrus obliquatus iugulatore suo mirabilior, xvii, 90. Latus est iuste libertatis in Paulo (reprehendens) et sancte humilitatis in Petro reprehenso, xxxix, 113. Rarius ac sapienter exemplum ea in re posteris præbuit Petrus, quam Paulus, *ibid.* 112.

Petrus et Paulus in morte contempti quantum post passionem honorantur, xii, 379. Socium sanguinem ombo fundentes, festum eundem consecraverunt, xxi, 17, 24. Diversis diebus passi sunt, xi, 599. Petrus et Paulus unum erant, *ibid.* Petri memoria Romæ magno in honore, xviii, 308. S. Petri Carthagenensis basilicæ, xviii, 303. Petri et Pauli natalitia frequentia majore celebranda, xxi, 91. Tristis est Augustinus de pigritia populi in tanta celebratitate, *ibid.* 25. Petri et Pauli corpus Romæ, *ibid.* 7. Ad sepulcrum piscatoris Petri eminentissimum nobilissimi imperii culmen submissio diademate supplicat, xxi, 28; xli, 306. Petrus et Paulus pluribus locis simul cum Christo pieti, xli, 338.

Petrus et Paulus inter se comparantur, xxi, 29; xxii, 27. In illo discamur non sperbere, in isto non desperare, xxii, 28. Petrus confortavit nos per apostolatium, per martyrium, per epistolam, xx, 96. Jejunium sabbati exinde profectum esse, quod Petrus Dominico die cum Simone certaturus, pridie jejunaverit, Romanorum aliqui existimant, alii falsum putant, xxxviii, 389. Petrus a columna magis vindicatur, xii, 325. Petrus ordinatur S. Stephanus, xxi, 24. Petrus Romæ cathedralam habuit, xxxii, 99. Apocrypha de filia sancti Petri, et de hortulani filie, historia, xxvii, 157.

Petrus presbyter Hispanus, ad quem liber secundus de anima scriptus est, xli, 363.

Petrus ab Hippone Diarrhio, xxxi, 443.

Petri duo diaconi in ipsa urbe Romæ eodem tempore fuerunt, xxxiii, 84.

PELAGI, xiv, 63; xxix, 328.

PELAGIUS tartarus, xi, 250.

PELAGIUS poeta, i, 436.

PELAGIUS, xviii, 466.

PHANTASIE VIS, xxx, 459. Phantasia memoria, *ibid.* 426. Quamvis non omnis phantasia cum memoria sit, omnem tamen memoriam sine phantasia esse non posse videtur. Nericido, xxxviii, 264. Memoria sine phantasia esse potest, *ibid.* 265. Phantasia potius a se, quam a sensu, habere omnes imagines, Nericido videtur, *ibid.* 264.

Phantasia seu animi visa, ii, 420. Phantasia et phantasmata differentia, i, 500. Phantasma dicitur ubi falsitate visorum sensus noster illuditur, vi, 449. Phantasia seu cum anima corporum similitudines spiritus agit; cum inanimatis objectis, ostensiones sunt, v, 597.

PHANTASMA, figura sunt de specie corporis corpore sensu attracta, iv, 332. Phantasmatum lubrica, origo omnium errorum, i, 501. Luce anime cum phantasmatis prælara descriptio, iv, 396; xxv, 140, 152. Phantasma carnalis, pie mentis serenitate superare, rarum est et arduum, xxv, 184. Phantasmata facta quomodo judicatur, iv, 369. De phantasmata unde mens judicet, *ibid.* 378. Vera phantasmata habere vero cogitis, summus error est, i, 501. Phantasticum hominis ad aliorum sensum perducere potest, ii, 434.

PHARAO interpretatur Mos fructifer, vi, 531. Significat Ecclesiam, *ibid.*

PHARAO nomen omnium regum Ægyptiorum, xii, 361. Pharaon non hominis nomen, sed regie dignitatis, vi, 24, 30. Pharaon interpretatur Diopatrio, xii, 245. Pharaon masculus occidens et feminas relinquens, diabolus virtutes præfocens et concupiscentias nutiens, *ibid.* 280. Museus sub quibus magi Pharaonis de fecerunt, inquietudinem superborum hereticorum significaverunt, xxxviii, 518. Pharaonis declaratio non modo facta, vi, 216. Prioribus meritis eius debita, xxxviii, 98, 100. Pharaonis cor induravit Deus per justum iudicium, et ipse Pharaon per liberum arbitrium, xxxv, 511. Pharaon quod præceptis Dei

non obtemperaret, id jam de supplicio veniente, xvii, 31, 33. Pharaoni non imputatur quod tunc non obtemperaret, quando quidem oblatore corde obtemperare non poterat, sed quia dum se præbuit, cui esse obduraturus priore infidelitate, *ibid.* 31.

PHARISÆI primarii quidam erant, veluti ad nobilitatem Judæicam separati a plebe, et quasi egregii Judæorum, xviii, 385; xix, 438. Dicitur hoc verbum quasi segregationem sonare, xix, 438. Ideo a Christo non amati, quia sibi videbantur iusti, *ibid.* 19. Dicitur Christi de Pharisæis audiendis et non imitandis, speletare et ad malos de Ecclesia pastores, xix, 172. Pharisæorum lavaca, xxxiii, 130. mundities exterior, xviii, 584. mundities in corpore, non in corde, xi, 15, 400. Pharisæorum fermentum, xix, 112. Pharisæi, qui Dominum invitaverant, superba cogitatio, xviii, 537. Pharisæus et Pulchicanus, xvii, 471; xix, 5; xx, 538. Pharisæi iactantia, vii, 448. Pharisæus in quo peccati, cum gratias ageret Deo, xxxvii, 338. Pharisæi vocabantur Catholici a Manichæis, xxxvi, 251.

PHARISÆUS et Pulchicanus. Sermo de Pharisæo et Pulchico, xxiv, 66. Humilitas exemplo Publicani commendatur, cum damatur exemplo Pharisæi superbia, *ibid.* 66, 67.

PHARMACOPOLA bestiam promittens que se ipsam comesset, xxxv, 221. PHEGOS frater Phloronei regis Argivorum, xii, 434. Phegus tempora docuit observari per menses ætos, *ibid.* Ad Phegoi sepulcrum constatium est templum, in quo et deus colebatur, *ibid.* Quare, *ibid.*

PEREGRINUS philosophus Syrus, i, 102. Phercydes Assyrius, primus apud Græcos de immortalitate anime disputavit, xxxix, 513.

PHILIPPUS amor pecunie, xi, 430. Et nomine genus per speciem significatur apud Paulum, id est generalis universale avaritia, viii, 142.

PHILASTIUS Britennis episcopus ab Augustino Mediolani cum S. Ambrosio visus, librum scripsit de Heresibus, xxi, 263. librum prolixissimum, xxxvii, 228.

Centum viginti octo hæreses computavit, *ibid.* In populo Judæo ante Domini adventum hæreses XXVIII, et post adventum Domini, CXXVIII, xxi, 253. Inquit Augustinus cum inter hæreses recensuisse que non sint, *ibid.* 234. Philastro Epaphianum longe doctorem declaravit, *ibid.*

PHILIPPUS diaconus, qui Evangelista proprie meruit appellari, xviii, 544, 545; xx, 388, 391. Alius erat ab Apostolo, *ibid.* PHILISTINUM interpretatur Calentes potione, x, 134.

PHILO PHILOSOPHUS Academicus, i, 51. Philonis eloquium Græci Platoni æquare non dubitant, xviii, 347.

PHILOGOIA est amor multitudine, i, 44. Philocalia in rebus incoparabilibus et summis, idem est ac philosophia, i, 44; xli, 434.

PHILOLOGUS primarius Hipponensium, xli, 253, 255.

PHILOSOPIA est amare Deum, secundum Platonem, ii, 375, 380. Philosophandi causam nulla homini est, nisi ut beatus sit, iv, 7.

PHILOSOPHIA nomen a Pythagora exortum, ii, 362. Philosophie origo, post Patriarchas, et etiam post Moysen circa tempora Mercurii Trismegisti, xii, 495. Philosophie est amor multitudinis, sapientie, xxxvii, 517. Quibusdam per ætatis philosophia visum est, ne id ipsum quidem quod mente comprehenditur ad nomen aspirare sapientia, nisi tamen firma sit comprehensio, ut ab ea mens nulla ratione quætinuoverit, i, 304. Philosophie præstantia supra ceteras decipimus, i, 159. Philosophie deus quæ, *ibid.* 43. Philosophie omnis ætas matura est, *ibid.* 18. Ab illius potius ad beatæ vite regionem proceditur, *ibid.* 100. Philosophie hujus mundi in sacris Litteris prohibita, *ibid.* 106, 109. Questiones de hoc mundo esse offerunt aliqui voluptatis cum investigator, metuendum est ne tempus occupent rebus, impendendum melioribus, xli, 456. Quodam sit vera philosophie negotium, i, 185. In philosophie nihil plus inventur quam quod sit unum, *ibid.* 211. Philutor quam quod sit unum, *ibid.* 185. Iosophia rationem habet, *ibid.* 185. Philosophie dux præmit questiones,

nam de anima, alteram de Deo, *ibid.* 212. Ad philosophiam exhortatio, vi, 473, 498. Vitiandus mors ante portum philosophiæ constituit, vana gloria, i, 111. De philosophia laude ac defensione, Hortensius Ciceronis, xxv, 49. Quomodo ad philosophiam accessus fuit Augustinus, *ibid.* 48.

Philosophia partes tres, ii, 68, 366. Philosophia tripartita distribuitur non ab hominibus insculpta est, *ibid.* 42, scilicet a Platone, *ibid.* Philosophia aut de moribus, aut de natura, aut de ratione questionem habet, xxxix, 375. In duobus præceptis charitatis est ethica, physica, logica, xxxix, 517. Philosophia diviso sila, in activam et contemplativam, ii, 366. Non est contraria tripartite distributioni, *ibid.* Philosophia Christiana, vera philosophia, i, 112; xxxv, 299. In quilibet philosophia parte summum locum obtinet Deus, ii, 376. Philosophia inventa inutilia sunt sine divina auctoritate, *ibid.* 68. Philosophia ad obtinendam beatitudinem spectat, iii, 49. Philosophia unicum est contra vitæ hujus miseriam auxilium, iv, 286.

PHILOSOPHI nomen, unde exortum, xxx, 4. Philosophi dicuntur qui studium sapientiæ, vel sapientiam proficiunt, iii, 360, 377. Philosophi nomen a Pythagora, xxxvii, 304. Philosophi sic appellati ceperunt ab eius tempore, iii, 488. Philosophi verus, est amator Dei, ii, 361. Philosophi gentiles, posteriores sunt Prophetis, iii, 491. Philosophi varia de decorum natura sentiebant, dicebant, defendebant, iv, 317. Philosophi qui deos sibi amicos esse dixerunt, in demones malignos incidierunt, xv, 29. Philosophi potius, quam Gentilium dice, honores decernendi, iii, 68. Philosophi post Deum cogitum quam stulte idolis servierunt, xix, 205; xx, 236. Philosophi quod curiositate invenerunt, superbia perdidierunt, *ibid.* 204. Pre superbia Creatorem per creaturas non invenerunt, xxv, 91. Multa de Deo et de veritate intellexerunt, xviii, 277; xix, 203; xx, 234; xxi, 470. Unde intellexerunt, xxx, 204. Philosophorum sapientia a Deo, ii, 68. Philosophiam a solo Deo dari posse, ipsi Pagani fatebantur, iv, 286. Summi philosophi Gentium sine Spiritu

santo philosophati sunt, quamvis de Patre et Filio non tacerent, vi, 232. Philosophorum libri de Filio Dei inaginato loquuntur, xiv, 403. Philosophi Gentium immortalem esse animum pluribus consenserunt, carnis resurrectionem fieri posse aperte sine contradicant, x, 273. Philosophi veteres de resurrectione ac rebus futuris non consulerunt, xxx, 316, 318. Philosophi conjectura humana decepti sunt, iii, 124. Philosophi in rebus intelligibilibus divites putant, in sensibilibus egestatem, xxxvii, 259. Philosophi non laborant in studiis suis, nisi ut inveniant quomodo beatitudo esset capessenda, iii, 497, et hoc eorum commune studium, xix, 257. Philosophi erraverunt constituendo beatitudinem in hac vitæ, iv, 14. Beatum vitam sibi virtute proprie voluntate edicere docebant, xi, 505. Ideo apud eos non est vera pietas, quia beatam vitam ipsi sibi fabricare voluerunt, *ibid.* 230.

Philosophorum disensiones mde, iii, 497, 498. Quare tam facile tolerat *ibid.* 499. Nullus philosophorum si est approbatus, ut ceteri improbarentur, qui diversa et adversa generant, *ibid.* 498. Civitati, in qua philosophi tolerantur, vere convenit nysticum Babylonis nomen, *ibid.* 499. Philosophi ad quem finem referenda essent, veritates que noverint nesciebant, *ibid.* 500. Hominum metu recta docere non astitunt, iv, 323. Cur veritatem delinuntur in iniquitate, xxx, 355. Philosophi Gentium, veritatis inimici et defensores, vii, 188. Philosophi corde perverbi, *ibid.* 469. Sapientes superbi, xvi, 408. Philosophorum mores, vana, xxxii, 429. Philosophi quare vani, xxv, 283. Philosophorum cogitata, magna magnorum deliramenta doctorum, xx, 239. Philosophorum superbia, invidia, et curiositas, iv, 323. Caritas, xxv, 92. Vanitas, xxvii, 518. Philosophorum varia secta, i, 103. Philosophorum duo genera, Italicum et Ionicum, ii, 362, 376. Generis Ionici auctor Thales Milesius, *ibid.* 362. Italici, Pythagoras, *ibid.* 376. Philosophorum variorum nomina, xxxv, 302. Philosophi consules, xxxix, 286; xxxv, 304. Philosophi

pellati, iii, 432. Philosophi quando Christiani sunt, non habitum, sed falsa dogmata mutare compelluntur, iv, 48. Scriptura divina non omnino philosophos, sed philosophos hujus mundi vitiosos, et irritandos esse præcipiunt, i, 169. Philosophi qui secundum, elementa hujus mundi philosophantur, cavendi Christiano, iii, 377. Philosophi in quibusdam Christiane fidei appropriantur, xxxv, 305. Quam propius ad Christianos accesserunt, ii, 376, 378. Philosophi gentium tandem videntur aliquid dicere, donec Christo comparetur, xii, 376. Si quis eorum inventus fuerit hoc dixisse, quod dixit et Christus, gratulamur illi, non sequimur illum, *ibid.* 377. Philosophi ethnicæ, injusti possessores scientiarum, artium, etc., iv, 507. Ab eis id quod recte dictum, in nostrum usum convertendum est, *ibid.* 464. ut converterent Cyprianus, Lactantius, Victorinus, Hilarius et ante eos Moyses, iv, 508. Philosophi omnibus defuit divine humilitatis exemplum quod opportunissimo tempore per D. N. J. Christum illustratum est, xxxix, 374. Philosophi an Pelagiani favent in questione de peccato originali, xxxv, 302, 304. Philosophorum prorsus antiquitas esse opinio, xxxix, 369, 376, 386. Inutile est docteri Christiano de placitis veterum philosophorum inquirere, cum eis nihil philosophorum contra fidelem Christianam proponat, xxxix, 369. Philosophi omnes tempore Augustini, aut Cyprii, aut Peripatetici aut Platonicæ erant, i, 405. Pauci admodum erant, *ibid.* 109. Philosophi nulli sæculo Augustini, nisi aulici ejusdem in magna tempestate perturbati, responso, vi, 130.

PIBON, fluxus qui nunc Ganges dicitur, xviii, 463.

PILEBOTOMARE, xvii, 349.

PILEOMATIS sedes in capite, iii, 59.

PIRENETICORUM ariditas, xix, 488.

PROCAS, vituli marini, v, 230.

PROCAS, Quis iste sit et tribus Phocis, xxii, 159. Vide notam inferiorem.

PROENICE quemdam regio Terre sanctæ, vi, 245.

PROENIX de sua morte renascens,

xxxiv, 395. Resurrectionem corporum significat, *ibid.*

PROBVS filius Crisci et Melanionis, sextus rex Argivorum, relatus in numerum decorum, iii, 430, 444.

PROBORVS secundus rex Argivorum, iii, 434, 440.

PROTIVS hæreticus, xxvii, 195, 228; xxxi, 335. Ejus hæresis, ix, 110; xxv, 166. Plotinus Christianum negabat esse Deum, iv, 37; xvii, 497. Ilum existimabat esse hominem tantum, xvii, 485; xviii, 497; xix, 560; xx, 262, 271. Sed omnes homines pius et sanctos excellentia sapientiæ et justitiæ superasse, xx, 271. Plotinianus et Aristinus adversum se divisit, xviii, 289. Plotinus non interivit per otium in ovile, xv, 498. Ejus error, *ibid.* 300.

PROTINIARI, xvi, 12, 262; xix, 355, 556. Plotinianorum error de Christi incarnatione, xxxvi, 168. de Trinitate, xviii, 281. Plotiniani principum Filio Dei tribuebant ex otero Virgines, nec volebant credere quæ ante fuerit, xii, 132. Plotiniani, Judei, etc., peccabant in Spiritum sanctum, xviii, 291; xii, 477. Plotinianorum superstitio, iv, 326. Plotini hæresis extorta in Pannonia, xx, 303.

PHRENETICI, xviii, 440; xix, 485; xxi, 390. Unde fortesior, xxi, i, 283. Phrenetici mors est tanto propinquior, quanto fortesior sunt, ix, 63. Phrenetici futuram mortem cunctam feminæ prædixit, v, 392.

PHRENETICVS curari non potest, xviii, 360.

PHYCIVA per Cataphryges discussa, xx, 303.

PHYXII fabula, iii, 448.

PHYSCICORUM scientia versatur circa rerum naturam cognitionem, xvii, 100.

PICTURÆ legum Romanorum excusere testant, ii, 283.

PICTOR DUVI ubi ponat quemque colorem, xix, 63.

PICTURA LASCAVA, xx, 20. Picturam et sepulcorum adornatores, xxvii, 541. Pictura Stephani lapidationem, et Sauli conversionem exhibuit, xxi, 141.

PIEVS Saturni vel Sterces filius, primus rex Laurentium, iii, 450. Pieus belligator et augur præclarus, *ibid.* 451.

Picini Romulus dedicavit deum, *ii*, 299.
 PIETAS virtus quid sit, *xxviii*, 474.
 Pietatis eorum est optime de Deo sentire, *xxviii*, 378. Pietatis perfectio est charitas, *iv*, 386. Pietas est amare Deum gratis, *xviii*, 489. Pietas iuxta Graecos, bonus cultus, *xxvi*, 95. Pietas est verus veri Dei cultus, *xviii*, 415; *xi*, 241. Non colitur Deus, nisi amando, *xi*, 41. Ideam pius probatur, quod Deo placet, *xxx*, 403. Pietatis via ab humilitate in superiora surgit, *ii*, 68. Ad pietatem, non ad ignaviam otio fruendum, *xxxviii*, 468. Pietas est hominis sapientia, *ii*, 370; *xxxiii*, 426, 427. Est secundus ad sapientiam gradus, *iv*, 460. Pietas et charitas si desit, quid est ab illis et a ceteris mundi malis tranquillitas et quies, nisi luxuriae perditiosaque materies, siue instumentum siue adjuvmentum? *xli*, 302. Pietas non expendenda est propter bona aut mala hujus vitae, sed propter futurum pulchrum, *iv*, 169. Fides et pietas preparationem ad introeundum cum sposo ad nuptias, *xi*, 71. Pietas est magna domus Dei, *ii*, 169. Pietas magna, ut magna impietas, paucorum est, *xviii*, 281. Pietatis forma, non virtus, inesse potest precisis ab Ecclesia, *ibid.* 315. Pietas non solum erga Deum, sed et erga parentes habetur, *ii*, 454, erga sanguine conjunctos et erga patriam, *xxxviii*, 17. Haec via innata invenit, *ibid.* Pietas sanctissimum generis humani vinculum, *xxviii*, 23. Pietatis nomen etiam in operibus misericordiae frequentatur, *ii*, 454. Pietas plus est quam pius, etc., *xv*, 436. Pii Christum gratis amant, *xi*, 288. *Vide* Bossi. Pius piscetur cibo justitiae, *ibid.* 17. Pii quomodo persecutionem paluntur, *xxxviii*, 206. Pius vivunt impii, *iv*, 358.

PIGMENTI dieti quasi cubitales, *iii*, 299.

PIGMENTA impugnantur Cyprianus et Ambrosius, *7*, 96. Mulieres que formam pigmentis colorant, peiores adulteris, *ibid.* 97. Maritus docent adulterare, *ibid.*

PIGNORARE. Quid sit: Non pignora bis vestimentum viduae, *vi*, 513.

PII DEUS et artha quo differant, *xvii*, 369, 370, 428; *xxii*, 11.

PIGRIOR ONUS, et pigra equa cum avaritia, *xix*, 404. *Vide* Accidia, NEGLENTIA.

PILATI mentio fit in passione Christi propter temporum cognitionem, *xvii*, 28. Pilati et Judaeorum perversitas, *xxiii*, 187. Pilatus manus suas lavans, *ibid.* 219. Pilatus aliquantum participavit iniquitatis Judaeorum, *ix*, 173. Pilatus et Magi significaverunt Gentes ab Oriente et Occidente congregandas, *xx*, 63.

PILETATES, *xv*, 8.

PIUMENUS deus a pilo ductus, *ii*, 295.

PIUS in dispositione Ciceronis de republ. induitur ut interlocutor, *ii*, 91. Pius iustitiam contra iniquitatem defendit, *xxxii*, 164.

PINGUENDO quaedam animae, *ix*, 164.

PINIANS, *xli*, 25. Maritus Melaniae, *xxxiv*, 110. Pinians jurare vult populo quod si esset ordinatus in vobis, ex Africa omnino discederet, *xxxix*, 488. Piniannus qua religione praestitutum Hippocritibus juramentum exolvere debeat, *ibid.* 434, 435. Piniannus homo dives se pecunie contemptor et largitor, *ibid.* 432, 441. Piniannus inimitus esse monachus, *ibid.* 445. Pinianni, Albinae ac Melaniae elogium, *ibid.* 429. Excusat se Augustinus quod Thangaten nonnum ab ees perrexit, *ibid.* 430.

PIRATAE libera responsio ad Alexandrum, *ii*, 170. Piratarum bellum, *ibid.* 156.

PIRES lapis Persicus tenuis marmor, si vehementius premetur, aurum, *iv*, 165.

PISCARIO. De piscatione Petri, *xxii*, 299. Petrus animas capiens, *ibid.* 301.

PISCATORUM et venatorum officia, *xxvii*, 494. Piscatorum de oratore non loquelus est Christus, sed oratorem de piscatore, *viii*, 84. Piscatores et infirmi qui pelius obedi Christo, *xvii*, 530; *xviii*, 428; *xxii*, 37. Piscatio discipulorum duplex, una ante, altera post resurrectionem; et utriusque discrimen, *xxxviii*, 45, 138. Piscatores Domini iusu factae duae, quomodo statum Ecclesiae praesentis et future adumbrant, *xx*, 281, 410. Captura piscium CLIII quod significat, *xii*, 83; *xxxviii*, 45. Novam vitam demonstrat, *xxxviii*, 519.

PISCIS MUTUS, *xxvii*, 556. Pisces me-

notiam habere certissimum est, *v*, 229.

PISCES duo, quibus Dominus turbas pavit in monte, quid significant, *xxxviii*, 60. Duas personas significanti, regiam salicet et sacerdotalem, *xx*, 275; *xli*, 310. Quid per pisces et cetos significatur, *xxv*, 400. Pisces maris, curiosos significant, *vii*, 195. Pisces de profundo levatus, mauducatur in mensa parata in conspectu credentium, *xxv*, 388. Piscis bonus, pia fides, *xviii*, 376, *xi*, 37. Agrotus aqua mola descendendo in piscinam, nec plures, sed unus tantum sanatus, quid significet, *ibid.* 62, 69. Piscina turbata unum curabat, unde Christi passionem significabat, *xi*, 82. Piscinae quippe porticus, quinquae libros Moysi figurabant, *ix*, 390; *xi*, 82.

PISTRINO ceteri, servorum pena, *xix*, 381.

PITAGORAM, *xix*, 516.

PITAGORAS Mithylaeus unus e septem sapientibus, quo tempore fuit, *ii*, 467.

PLACERE Deo hic difficile passivus, et unde passivus, *xviii*, 43. Placendum Deo veris ac sinceris affectibus, *xxvi*, 358. Placet ille Deo, cui placet Deus, *vii*, 469; *xii*, 46. Placere tibi Deus, si rectus fueris, *xviii*, 79. Deus rectus perverso non placet, *ibid.* 87. Non in te placet Deo, nisi quod habes ex Deo: quod autem habes ex te, displicet Deo, *xvii*, 290. Delect homo quod fecit, et placere ei qui fecit, *xviii*, 321. Placere sibi periculosum est, cui cavendum est superbie, *xvi*, 110. Placere tibi nemo, quasi qui hie iuste vivens, tibi remansit, *ibid.* 453. Displacere Deo, si placentis tibi, *viii*, 247. Qui sibi placet, stulto homini placet, *ii*, 46; *xviii*, 55. Placere sibi, superbia peccatum, *iii*, 187, 188, 189. Superba anima in conspectu hominum vult placere; humilis, in oculo Dei videtur, *vii*, 377. Placendi hominibus cupiditas, quo pacto evellatur, *xxxviii*, 25. Quomodo placendi hominibus, nec tamen hominibus placendum, *xii*, 41. Quomodo debeamus hominibus placere et non placere, *xviii*, 53, 167; *xli*, 299. Qui Deo placet simul et hominibus, non utique placet hominibus, *xvii*, 81.

Placbat Apostolus hominibus propter hominum salutem, non placbat hominibus propter suam utilitatem, *xviii*, 171.

PLACON, *xiii*, 203, 228.

PLAGAE Aegyptiorum allegorica interpretatione exponi possunt prout ea quisque intelligere, et rebus ad quas referenda sunt, comparare voluerit, *x*, 52; *xi*, 201. Scriptura de decem plagis Aegypti et decem preceptis que per Moysen datae sunt populo Iudaeorum, *xiii*, 365 et seqq. Plaga decem cum decem preceptis collate, *xvii*, 222.

PLAETIS hominum nomina impostul adulo, *x*, 370.

PLANI, mathematici impostores, pietatis expertes, *xvii*, 537, et veritatis, *xxx*, 130.

PLANTAE VIVIDI, *ii*, 38. Plantis vim intelligendi tribuendo Manichaei, *v*, 126.

PLANTARIUM pacis, *xviii*, 73.

PLANTAE virgula imbrosum lignum est et opacum, tanquam in monte sancto generatum, *xxiv*, 199.

PLATEA. Platea de verbo Graeco latitudine nomen accepit, quomodo Latetia; dicitur latum, *xi*, 425.

PLATO, *xii*, 376; *xxxix*, 424; *xxxviii*, 264. Atheniensis, honesto loco natus, *ii*, 306. Platonis ingenium mirabile, *ibid.* dotes, *i*, 50, 101. eloquentis, *iv*, 319. Plato nobilis philosophus, *xxx*, 493. Nobilissimus discipulorum Socratis, *ii*, 306; *xiii*, 355. Ceteros Socratis discipulos longe antevixit, *iii*, 499. Plato a posteris Pythagorae theosophum in tres partes distribuit, a Pythagore naturalem et divinam, *iii*, 43. Plato scientiam acquirendae et sapientiae perferenda gratia, varias peregrinationes suscepit, *ii*, 305; *xxxviii*, 30.

Plato perfectam dicitur composuisse philosophiae disciplinam, *i*, 109. Platonis in tres partes distribuit, a Pythagore naturalem et divinam, *iii*, 43. Plato scientiam acquirendae et sapientiae perferenda gratia, varias peregrinationes suscepit, *ii*, 305; *xxxviii*, 30.

Plato perfectam dicitur composuisse philosophiae disciplinam, *i*, 109. Platonis in tres partes distribuit, a Pythagore naturalem et divinam, *iii*, 43. Plato scientiam acquirendae et sapientiae perferenda gratia, varias peregrinationes suscepit, *ii*, 305; *xxxviii*, 30.

Plato perfectam dicitur composuisse philosophiae disciplinam, *i*, 109. Platonis in tres partes distribuit, a Pythagore naturalem et divinam, *iii*, 43. Plato scientiam acquirendae et sapientiae perferenda gratia, varias peregrinationes suscepit, *ii*, 305; *xxxviii*, 30.

Plato perfectam dicitur composuisse philosophiae disciplinam, *i*, 109. Platonis in tres partes distribuit, a Pythagore naturalem et divinam, *iii*, 43. Plato scientiam acquirendae et sapientiae perferenda gratia, varias peregrinationes suscepit, *ii*, 305; *xxxviii*, 30.

IV. 320. Platonis, paucis mutatis, Christo pius cervicis submisit operere, xxxix, 376. Platonis sententia de duplici mundo, r, 302. Quam animal esse credit, xli, 464. Platonis animus, v, 588. Plato nuptias confemens, ita pervasum temporum suorum timuit opinionem, ut naturam sacrificaverit, quo tanquam peccatum illud aboleretur, rv, 322. Platonis de stellarum suae deorum natura sententia, xx, 329, 241. Platonis loquo, xxxviii, 237. Plato equos discipuli diis plurimis sacra facienda putaverit, ii, 382. Plato qui poetas expulit, honoribus divinis dignior diis, qui ludos scenicos sibi exhiberi iusserat, ii, 77, 78. Platonis philosophia praestat theologiae fabulosae, civili et naturali Paganorum, *ibid.* 368. Illi cedant alii philosophi, *ibid.* 369, 371. Platonis liber de Constitutione mundi, xx, 241. libro Genesios consonat, ii, 380. Plato suavis ad legendum, quam potentius ad persuadendum scriptis, rv, 319. Mira docent, nihil persuasi, *ibid.* 320. Creditur a nommibus sensisse contra quam legitur, ii, 79. Opinionem suam dissimulare affectat, ii, 366. Platonis dogmata plurima correcti Porphyrius, ii, 507. Plato Xenocrati discipulo Academiam scholam suam reliquit, xxxix, 373.

Platonis egregium elogium, r, 101. Plato pene philosophorum deus, xxxv, 304. Platonem liber semidesi Labo ponit, ii, 78, 383. Quo tempore et quot annos floruit Plato, ii, 370; iii, 492. Illam Jeremiae coeternum falso aliquando credit Augustinus, xli, 320. De Platonis libris Christum omnes suae sententias didicisse, quidam dicere audent, rv, 492. Contra eos Andreas scriptis xxxviii, 303. Platonem a nostris potius fuisse eruditum ostendit, *ibid.* An a Jeremia asserti hic Augustinus, verum postea retractavit, *ibid.* Plato nec Jeremiam audivit, nec Scripturas propheticas legit, ii, 379. Nec ulli sacro Angelo, nec Prophetae, nec Apostolo, nec Martyri, nec cuiquam Christiano Plato comparandus, ii, 79.

Platonius inter qui et Academicus, xxxix, 373. Apud Graecos et apud Latinos celeberrimus, ii, 378. Omnium philosophorum merito nobilissimi, ii, 452.

Aliis omnibus philosophis longe anteponeendi in omnibus philosophiae partibus, ii, 371, 372, 373. Platoniorum rationes ceteris satorum philosophorum rationibus preponat Augustinus, r, 107. Platonius summum bonum in his peraserunt, xxxix, 372, 373. Platonis ea quae mente conspiciuntur, ab his quae sensibus attinguntur discreverunt, ii, 373. Platonius id solum vere esse atque id solum posse percipi dicebat, quod incommutabile et sempiternum est, xxxix, 373. Plato ea quae diocina valent manere semper, nec posse interire, ac per hoc non esse praeterita, xxxvii, 266. Platonius tanto ceteris philosophis illustrior, quanto melius de Deo suo senserunt, ii, 381. Platonius Deum incorporeum, et omnium naturarum, quae non sunt quod ipse, creatorem sentiat, ii, 50. Quaedam legi Augustinus in eorum libris consensane doctrine Christianae de divinitate Verbi aeterni, nihil tamen de incarnati humilitate, xxy, 153, 154, 155, 156. In us etiam non invenit, quod in sacris litteris reperit, tempore vitam saluta, et doctrinam humilitatis, xxx, 169. Platonius, divinae humilitatis defectu, verum rationis personam implere non potuerunt, xxxix, 373. Platoniorum superstilio, rv, 324. Platonius deorum mulierum cultum ad vitam beatam adipiscendam requirit, ii, 461. Platonius, animas humanas pro meritis peccatorum in caelo lapsas in corpora detruhi existimabat, ii, 320; xli, 436. Platoniorum opinio de vita aeternae ante corpus rejicit, xxxix, 177. Platoniorum doctrina de illuminatione et beatitudine animae, Evangelicoe consona, ii, 452. Platonius male tendit, quia per terrarum in corda esse non posse, ii, 381. Platonius peccata omnes, sive vitae huius, sive futurae, emendationi adhiberi putant, *ibid.* 183. Platonius effata Platonis pro mysteris custodiebant, r, 290. Effata Platonis non facile ab omnibus percipiuntur, *ibid.* 103. Platonius occultant sententiam suam, xxxix, 372, 373. Quomodo occultarent, *ibid.* 374, 375, 386. Platonius in hac via quasi terrenarum rerum et ad istam vitam mortalem pertinentium, divinationem pra-

dictionemque continere non possunt, ii, 40. Platoniorum laus, i, 290, 291. Improbatur, xli, 438. Platonius Peripateticis praehat, ii, 381. Platonius loquo quidem intervallo, essentis tamen philosophis propinquiores sunt veritati, iii, 10, et Christianae doctrinae, ii, 368, 369. Facile sunt Christiani, rv, 324. Platonis sapientiae initia, probabiliter ex sacris libris, ii, 380. Platonius doctrinam suam aeternam, cum Christi nomen cepit praedicari, xxxix, 386, 387.

PLAUDERE manibus, nec gaudere operibus, x, 478. Plausus populi, in potestate fortunae, et imperitorum iudicio positus est, i, 338.

PLAUTUS poeta, ii, 71.

PLEBS, conventus plebis, xxii, 218.

PLEMBAUS undecimus rex Sicyoniorum, iii, 438.

PLENARIA populi passioem Christi, ix, 122. Plena rium corpus Domini post resurrectionem, Ecclesiae beata, xi, 312.

PLENITUDEM Dei, qua nos impleri optat Apostolus, quidam sic intellexerunt, ut putarent nos hoc futurum omnino quod ut putarent nos hoc futurum omnino quod Deus est, xi, 130. Implebuntur (Sancti) in omnem plenitudinem Dei, cum perfecti pleni fuerint Deo, *ibid.* 152.

PLEONASMES in Scripturis locum habet, xi, 201.

PLEONASIS plus habendo appellata est, xi, 430. Tali verbo Graeco intelligi potest generalis avaritia, qua plus appetit quae quam sat est, *ibid.*

PLEXA, consilium, xli, 142.

PLEXA hic omnium est, sed maxime ac veraciter iustorum, xvii, 428. Vide LACRYMAE.

PLONIS, xxxviii, 264. Graecus philosophus Platonius, ii, 382. Allen Plato iudicatus, xxxix, 293. Plonius Platonem ceteris excellentius intellexisse laudat, ii, 420. Plonius sententia de suspensa illuminatione et beatitudine, *ibid.* 453. Plonius discipuli alii magis auctori sunt depravati, alii in militum Christi transierunt, xxxix, 382. Plonius Platonius schola Romae floret, *ibid.*

PLUMBUM ab artifice formam accipit, qua natata valet super aquam, rv, 292.

PLETOR terra tribuitur, ii, 178. Vide DESPATER, ORCUS.

PLUVIA, unde secundum Priscillanum, xxxix, 428. Pluvia quomodo fit, v, 164. Quid sit, *Nondum pluerat super terram*, xxvii, 456. Pluit Deus pisci, et aliquando nobis non pluit, quare, xlii, 36. *Pluvia deest causa Christiani*, vulgare proverbium, ii, 63. Pluviam quidam prodigiosa, *ibid.* 162. Pluvia meritis, gratia dicitur, quia non datur meritis, xli, 219.

PLUVIOSITAS. Sic vocatur a Graecis Macedonianis, haeretici qui volebant credere Spiritum sanctum omnis esse ejusdemque substantiae cum Patre et Filio, cum esse creaturam docentes, xxxvii, 297.

PODAGRA medicus in baptismate a podagra sanatus, iv, 247.

POENA. Aliud est poena peccati, aliud est peccatum, xli, 468, 476, 482. Poena omnis, si iusta est, peccati poena est, xxxvii, 298. Propter poenam peccati fit, ut quidam animi motus non sint in potestate, xlii, 136. Vide PECCATUM.

POENA occulante a Deo inflicta, xxxlii, 466. Ignorantia in eis qui intelligere non luerunt, sine dubitatione peccatum est; in eis autem qui non potuerunt poena peccati, xli, 64. Poena meriti inchoat a iudicatis et impietis, ut per ipsam poenam homines male operentur, xli, 501. Poena magna est poena de iustitia, vii, 121. Poena culpar, mors, xx, 186. Poena vera fuit caecitas corporalis. Poeni in ejus conversione, xi, 438. Saeculum in ejus conversione, voluit Deus hominibus esse poenale, xxxvi, 396. Deo poena immeritis nec infligit, nec infligi sinit, xxxvii, 40. Poenam Deus redderet, si vellet mercedem reddere, xvii, 8. Poena cum debita redditur, quare non est ingratia apud Deum, xli, 254. Car sinat ingratia apud Deum, xli, 254. Car sinat illis affligi, xxvi, 140. Poena temporales ad exerecendos fideles, iii, 368. Poena omnes inferuntur vel pro peccatis, vel pro exerecendis declarandisque virtutibus, iv, 186. Poenis vel solvent improbus, vii. Poenis malorum non indiget Deus, sed ex his consilium bonorum saluti, v, 325, 326. Poenas malis irrogari, et per

bonos Angelos, et per malos, legitur; justos vero corporalibus penis per bonos Angelos prociari non occurrat, x, 37. Punit malorum in bonis Dei operibus est, xli, 506. *Vide* PECCATEM. Penas nostras ad utilitates nostras mirabili benignitate Deus convertit, xxxvii, 544, 555. Cur remisso peccato poena adhuc existat, xxxxi, 383, 384. Poena qualis et quanta cuique culpe debetur, non humani est iudicis, sed divini, xxxix, 254, 264. Poena nulla, quanta sit peccatorum poena, xix, 468. Poena ob alterius peccatum, xxxv, 245.

Penas nullas esse sive huius vite sive future, nisi purgatorias, essent Platonius, iv, 183. Poena quaedam sunt purgatorie in hac mortali vita, *ibid.* 186. Quaedam post mortem, *ibid.* 187. Qui iniuste se ordinat in peccatis, iuste ordinatur in penis, xi, 41. Penas valentes inebantur bonis, iuste nolentes cruciantur in penis, xi, 40, 41. Penas damnatorum aut nullas omnino futuras esse, aut brevis nullas quidam putaverunt, xv, 192, 194. Refelluntur, *ibid.*

Pena aeterna, xvii, 450, 468. Poena plus metantur aeterna, quam temporales, xxvii, 473. Poenis aeternis nullus cruciatus temporalis potest comparari, xv, 339. In damnatione poena semper inaequalitas, xxxxi, 458. Gehennae poena, diversa diversae, xxx, 375. Poena futura duo species habet, ix, 46. Poena damnatorum est aliquid bonum, lii, 65. Poena animae peccatricis regnum Dei nulla sua fedelitate deformat, xxxviii, 13. Mors in damnis perpetua, xxv, 340. Deus occulta suis dispositione, sed tenet iusta, nonnullis schismaticorum Donatistarum, poenis praedestinavit aeternis, xli, 447. Poenarum genera octo, xv, 182. Christus sustinendo sine culpa poenam, et culpam solvit et poenam, xix, 467; xx, 231. Penas quas minus est Dominus, quidam putant non eventuras, xxxvii, 341. Refelluntur, *ibid.* Unde nata opinio, qua putant homines Christum non vero fuisse iniquis comminatum, *ibid.* 341.

Poenarum tumor utilis, ut coereantur mali, et quietus inter malos vivant boni, xi, 218, 456, 457. Melius est ad Deum colendum doctrina homines duci,

quam poena timore vel dolore compelli, *ibid.* 456. Adhibentur in reos poena animo amatis, animo corrigendis, xxvii, 294. Et plectendo et ignoscendo hoc solum bene agitur, ut vita hominum corrigatur, xv, 221. Non bonus quisquam timore poena, sed amore iustitiae, *ibid.* 218. Inimicus iustitiae est, qui poena timore non peccat; amicus autem eris, si amore ejus non peccet, *ibid.* 104. Inaniter putat victorem se esse peccati, qui poena timore non peccat, *ibid.* Poena corporis etsi non a voluntate, tamen nevolens ad opere peccati; iustitia vero sine amanda est, ut ab ejus operibus etiam poena corporis non colligere non debeant, *ibid.* 105. Charitate Christo, non poena timore coheremus, *ibid.* 106. Poena ex charitate coronam parium, xii, 406. Poena non nocet, si bona est causa, xxi, 82. Poenarum tumor utilis ad haereticos in unitatem Catholicam cogendos, xxxix, 185.

Poeni filios suos Saturno sacrificabant, xv, 345. Poeni et Chanaanii idem sunt, xvii, 59.

POENITENTIAE esse peccati, vox est ista naturae, xxviii, 71, 72. Poenitentiae quorunque criminum locus in Ecclesia non negatur, xviii, 292. Poenitentiam denegant Cathari, xxvii, 225. Poenitentiam peccatis dandam negantes quidam haeretici facti sunt, xxi, 335. Et ecclesia sunt ad Ecclesiam, *ibid.* Poenitentiae locus in Ecclesia permixtus, propterea Paganorum in Christianos excitat, xi, 34. Paganis poenitentiam sigillatibus responderet, xxi, 332. Neminem ab errore ad veritatem, vel a quocunque seipso magno suo parte peccato ad correctionem sine poenitentia posse transire, xxxix, 214. Poenitentiae agenda triplex ratio in sacris Litteris invenitur, xli, 416. Poenitentia triplex, xxi, 295, 317. Prima que ante baptismum, *ibid.* 295, 317. Altera que hic omnium est se perpetua, *ibid.* 296, 328. Tertia servatorum, pro peccatis mortiferis, *ibid.* 304, 331. Qualis est poenitentia, cui Deus ignoscet, xxi, 199. Non sufficit mores commutare, nisi et Deo satisfiat, xxi, 315.

POENITENTIA est quaedam in se ipsam iracundia, xvii, 329; xxi, 12. Vis

lugere a Deo? ad ipsum fuge; vis fugere ab irato? fuge ad placatum, xxi, 319. Se ipsam animam puniens componat, ne in Dei iudicio damnata torquetur, vii, 186. Juste salus illa persequatur, que torpente amissa est per voluptatem, fortiter recipitur per dolorem, v, 240. Divina iustitia est, ut qui voluntate amicitiae, quod amare debuit, omittit rem dolore quod amavit, dum naturarum Creator poenitentis poena peccati est, quamvis medicinalis et salubris, vi, 446. Poenitentis dolores, sicut dolores parturientis, xvii, 353. Deum placat, qui sperans in misericordia ejus, illa de cetero peccare cavet, ut de peccatis praeteritis veniam deprecetur, xii, 519; xiii, 3. Sacrum iustitiae pro poenitentiam, vii, 135.

Poenitentia humilior, xxvii, 79. Poenitentiae salubris medicina, nulli alii quam sibi tribuere peccatum, vi, 229. Poenitentia humilis quam necessaria, xxi, 293, etiam justificat, *ibid.* 298. Poenitentia humilitas ante justificationem, xii, 306. Humilitatione poenitentiae ad Deum acceditur, vii, 531. Praecedente poenitentiae humilitate agglutinantur Deus hominibus, vii, 99. Pristinam vitam post poenitentiam non repetenda, xx, 69. Poenitentia perversa, xvii, 318. Poenitentia impenitenda, xx, 317. Poenitentia relapsa post baptismum amplectenda, xxi, 308. Non in oculo solum, sed qualis agitur in Ecclesia, xxi, 75. Poenitentia in solertia multorum, vel etiam totius plebis quando agenda, xxi, 309. Poenitentiam secundum morem Ecclesiae agere, cum digna est causa, xxvi, 453.

Poenitentia publica agitur propter impenitentia peccata, non propter levitia, xxviii, 38. Poenitentia luctuosa et lamentabilis, xxviii, 8. Quinam ad eam cogendi, *ibid.* Poenitentiae humillimae subjiciunt sacerdotes quos a supplicio liberantur, xi, 210. Poenitentiae cunctis, xi, 34; xxi, 37. Poenitentia publica Theodosii, xxi, 77. Pertinet ad disciplinam Christianam, ut neque de cuiusquam correctione desperetur, neque cuiquam poenitenti aditus intercludatur, xxvi, 447. Poenitentiae locum adulteris alii in

totum clausentur, alii permiserunt, namque unitatis vinculo, xxxix, 204. Poenitentibus adulteris recte poena dari, merito tenet Ecclesia, *ibid.* 205. Poenitentiae locum Donatiste revertenti a quibusdam fratribus negatum esse Augustinus agerrime tulit, xxi, 13. Poenitentiae locus cur datus poenitentibus non acturus, et morti deditur, xxxvii, 206. Poenitentiae actus ubi propter crimen commissum separatur aliquis a corpore Christi, xxvii, 139, 140. Poenitentiae locum aliqui petierunt, alii excommunicati in eum locum redacti sunt, et quidam nolunt inde surgere quasi electus sit locus, xx, 197. Reconciliationis locum petere nemo cogitur, xxi, 205.

Poenitenti tempore, xxi, 267. Poenitentiae tempora recte constituantur ab iis qui Ecclesiam praesunt, xxvi, 440. In actione poenitentiae non tam conscientia est mensura temporis, quam doloris, *ibid.* Poenitentiae agenda ratio, et satisfactions modus, a prepositis sacramentorum accipiendus, xxi, 309. Poenitentiam, Lazari instar, perducit Dominus ad confessionem; jam cetera impel Ecclesiae ministerium, xxi, 331. Poenitenti et praecipiti medici observanda, et ferendus doctor sectionis, xx, 463. Nequid tamen est tum sanus, *ibid.* Peccata post baptismum commissa poenitenti sanari possunt, xxvi, 128. Qui iam baptizati peccaverunt, curari per poenitentiam dicuntur, non renovari, xvi, 288. Solum agit Augustinus cum Marcelino, ne quid esset quod majore et insigore poenitentia indigeret, li, 202. Poenitentia, cum Deus flagellat, amplectenda, xxvii, 165. Deus non poenitens non perdit poenitentiam, sed exigit a te poenitentiam, xxvii, 329. Vitae huius poenitere non debet, quia corruptio et tentationibus obnoxia est, xxi, 296. Dicamus modo fructuose, Transcunt omnia sciti umbra; ne dicamus infructuose, Transcurret, vii, 481.

Poenitentiae praeratiocinatio quam periculosam, xi, 360. Poenitentiam qui agunt, dicuntur peccasse Deo; qui nolunt agere, peccasse non Deo, vi, 529, 530. In eos qui poenitentia negligende exemplum est alius summus, xxi, 310, 312. Poenitentia sterilis, nihil prodest, xxxvii,

228. Penitentia fructus qui sint, *ibid.*
 Penitentia in hac vita tantum fructuosa, *rv*, 206. Penitentia infructuosa, *xxvi*, 54. Post iudicium infructuosa est, nunc fructuosa, quando correctio libera, *xvii*, 357. Penitentia erit in die iudicii, sed infructuosa, *vii*, 481; *viii*, 60. Penitentia hujus temporis, dolor medicinalis est; penitentia future temporis, dolor pœnalis est, *ix*, 51. Penitentia post iudicium crucialis est, non sanabilis, *xvii*, 327. Penitentia vera, *vii*, 74. Penitentia te ad vocem Scripture; nam ad vocem presentia iudicis, sine causa penitebat, *xvii*, 357.
 Penitentia domini est, *Dei*, *xxvi*, 133, 322; *xxviii*, 331; *xi*, 503. Penitentia datur a Deo, *xxvii*, 288. Ad donum Spiritus sancti pertinet, quia peccatori displicet quod fecit, *viii*, 454. Vocatio ad penitentiam, ad occulta Dei iudicia est revocanda, *xxvii*, 40. Quibus modis Deus ad emendationem sollicit, *xvii*, 356. Ex hominibus alios per boni tatem addit Deus ad penitentiam, alios secundum iudicium non adducit, *xxv*, 329. Penitentia predicatione vocatur ad Christum et congregatur Ecclesia, *xvii*, 86. Penitentibus veniunt non dari secularium gratiam, sed secundum merita et laborem eorum, Cœlesti doctrina, *xxvi*, 86. Penitentiam misericordiarum et adiutorio Domini feri docet Ambrosius, *ibid.* 145. Penitentia a mortuis operibus, quid sit, *xvii*, 60. Infructuose arbori sterces adhibentur, figura penitentium, *xi*, 317. Penitentia David cur Deo accepta, non vero Saül, *xxix*, 70.
 Penitentia cunctis est necessaria, *xxiii*, 324. Penitentia necessitas probatur ex statu conscientie et exemplo Niviviarum, *ibid.* 325. Penitentia ab ipsismet innocentiis adoptanda, *ibid.* 326.
 Penitentes olim qui proprie dicebantur, *xxvi*, 92. Penitentes proprie in Ecclesia appellati, *xii*, 412. Et siul qui post baptismum illa peccaverint, ut excommunicantur et postea reconciliari mereantur, *ibid.* 416. Penitens id agit quod silia ad salutem, cœteris ad exemplum proficit, *xxvi*, 388, 389. Penitens est peccata propria et agnoscere et punire, *xvii*,

416; *xviii*, 625. Et sine ipse punitor est, *xi*, 468. Lacryme, sanguis, Penitentio, *xxi*, 304. Penitens, verus homo, *vii*, 14. Penitens ex parte justus est, et ex parte peccator, et quo modo, *xvii*, 371. Penitens quomodo conjugatur Deo, ac prestat ut Deus ipsi intercedat, *xvii*, 416. Penitentes in memoria Claudi, *xi*, 25, 440. Penitens conari debet peccata omnia perimere, *xvii*, 361. Si non levis venit dies ultimus victorem, inveniat vel pugnantem, *ibid.* De reliquis in conatu invento facile ignoscitur, *ibid.*
 Penitentium reconciliatio, *rv*, 33. Penitentia vera etiam per malum clericum remissionem peccatorum accipit, *xviii*, 321. Penitentia resurrectio et solutio in Lazaro figurata, *xi*, 44; *xviii*, 534. Impositio manuum super penitentes, orationis indirecto et discessu iporum, *xx*, 197. Penitentes abundant, *ibid.* 196. Cum discuntur, inveniuntur male viventes, *ibid.* 197. Qui debet esse locus humilitatis, sit locus inquietatis, *ibid.* Quando illis imponitur manus, fit ordo longinissimus, *ibid.* Ad penitentes admonitio, *ibid.* 196.
 Penitere quomodo Deus dicatur, *xi*, 392; *xi*, 250, 306; *xii*, 139, 280; *xxviii*, 206. Penitentia in Deo, dicitur multatio sententia, *xvii*, 350. Penitentia cur minus videatur Deo cingere, quam prescientia, ira, et stantia, *xxviii*, 206.
 Poësis inventio, *ti*, 205. Poësis ornamento que, *ti*, 183. Eius iure repudianda, *rv*, 400. Nihilominus quendam improbat, *ti*, 149. Et præferenda philosophia, *ti*, 66. Poëticam Augustinus nobilitavit libris de Musica, *xxix*, 498.
 Poëta dicuntur enigmatista, *vi*, 466. Poëta theologi quinam, *iii*, 449. Poëta theologus, sapientis appellati, *iii*, 466. Poëta penitentiam dicitur Græci male tractandi homines quos liberos, *iii*, 204. Poëtarum licentia in homines, non vero in deos, veteribus Romanis displicuit, *ii*, 70, 71, 74. Probatur Græcis conventus, quia veteribus Romanis, *ibid.* 69, 70, 74, 76, 77. Poëta tanquam adversarius veritatis, utroque palam censuit Plato, *ibid.* 77, 353. Poëta apud Romanos tribu movebatur et ab omni honore repellentur, *ibid.* 69. Poëta,

duodecim tabularum lege prohibentur famam civium ledere, *ibid.* 71, 77. Poëtarum mendacia, *ti*, 307. Poëtarum comœdies et tragœdiæ inter studia liberale, *ibid.* 70. Poëta non omnino a philosophia continentendi, *ti*, 77. Poëtarum iudices, grammatici, *ibid.* 206. Poëtarum sacra minus obscœna, quam doctorum fabula, *ii*, 69. Poëta non minus digni infamia, quam scœvi, *ibid.* 77. Poëta scœvis libidinem inflamment, *ibid.* 79.
 Polemo Platonis successor, et Zenonis magister, *ti*, 102. Polemon Xenocrati proximus successor, *xxviii*, 373. Polemon quartus a Platone Academicorum scholam tenuit, *rv*, 7. Xenocrates Polemonem, non solum elriosum, verum etiam tunc ebrum, ad inores alios repente convertit dispulano de fruge temperantia, *xxv*, 94, 123; *xii*, 99, 100, 101.
 Pollaxus a Milo, *xxxi*, 402.
 Pollextus vir religiosus, *xxvi*, 308. Discedit Pollentis sententia de conjugibus a se discedentibus, *xxvi*, 368 et de conjugis cum infidelibus, *ibid.* 369.
 Pollicæ sinistra dextera manu tenere inter angustulianum, genus superstitionis, *rv*, 481.
 Polus, *xxvii*, 406.
 Polycarpus Adrumeticus, *xxxi*, 399.
 Polygama veterum patrum non erat peccatum; quis neque contra naturam, neque contra morem, neque contra præceptum, *xxvi*, 281. *Vide Uxor, Concub.*
 Polytrides rex Sicyoniorum, *iii*, 457.
 Poma Sodomorum morsu tentata in favillam vaneunt, *rv*, 485, 475.
 Pomona dea pomorum curatrix, *ii*, 214.
 Pompe diaboli sunt quæque illicita desideria, que turpant, non que exornant animam; ut sunt desideria carnis, desideria oculorum, ambulationes sæculi, *xxvii*, 79, 91. Pompeiæ ludii abhorrent aurum quod ab insanis divitiis negatur pauperibus esurientibus, *xxvii*, 333.
 Pompeius gener Caesaris, *ii*, 126.

Scetator Syllæ, *ibid.* 161. Profanator templi Jerosolymitani, *iii*, 509.
 Pompeius ad quem scribit Cypranus, *xxxi*, 373.
 Pompeius Sabratenis, *xxxi*, 448.
 Pompeius Iulius artibus sacra didicit, *ii*, 357, 358.
 Pompeius multi extiter, *ii*, 187.
 Pompeius Macrianus episcopus, *vii*, 97.
 Pompeius a Dionysiana, *xxxi*, 437.
 Pompeus est impetus cuiusque rei, velut conatus ad locum suum, *vii*, 376, 377. Pondus duplex est, *ibid.* Ponderum momenta in elementis, *xx*, 245. Pondus cupiditatis et pondus claritatis, *iii*, 46; *xxv*, 369, 371; *xi*, 248.
 Pontificis actor Romuli, *xii*, 368.
 Pontificum successio in cathedra Petri, *xxxi*, 416.
 Pontificatus Afer in palatio militum Christianus et valde pius, *xxv*, 381. Narrat Augustino Antonii monachi vitam, *ibid.* 182 et duorum monachium in rebus conversionem, *ibid.* 182, 183.
 Pontus, *xxxi*, 108. Episcopus Donatista, *ibid.* 123, 430, 474. Mirabilia fecisse prædicatur, *ibid.* 372. Pontii factum miraculum, *rv*, 112. Pontius quomodo Juliano supplicavit, *xxxi*, 411; *xxxi*, 304.
 Populares tumultus cuique pro viribus coercendi, *xxi*, 68.
 Populonia des vidua, *ii*, 301.
 Populæ non omnis cœtus multitudinis, sed cœtus juris consensus et utilitatis communitio sociata, *ii*, 91; *rv*, 50. Urbani vere est populus, *rv*, 60. Quæ ratione municipali populi, Romanus et alius regnis convenire potest, *ibid.* 61.
 Populus et turba differunt, *xxvii*, 368. Populi duo, gælicum et infidelium, prædestinationum et reproborum, *rv*, 122. Populi veteris et novi differentiationem in unoqueque nostram licet advertere, *xxvii*, 34. Populi duobus hædis, duobus ovibus, duobus parvibus, duobus cæcis, duobus navibus significati, *xxvii*, 183. Nullus populus præter Israël em dicebatur populus Dei, *ii*, 513. Populus Dei nunc censetur omnes qui portant sacramenta ejus, sed non omnes pertinent ad misericordiam ejus, *vii*, 357.

Porces significat inmunditiam stultitiae ebriositatis, *xi*, 386.

PORTENTUM duo, unus Scelus, alter vero non, *xl*, 543. Quaestiones nonnullae propositae a Porphyrio, non illo Sculo cuius fauce celeberrima est, *ibid.* xxxix, 253. Porphyrius Scelus, *xlii*, 304. Porphyrius Graecus, philosophus Platonicus, *ii*, 389, 393. Philosophorum Paganorum nihilominus, *iv*, 263. doctissimus, *ibid.* 54. Quo tempore vixit, *ii*, 512. Doceret omne corpus esse fugiendum, *xx*, 240; *xli*, 442. Porphyrii libri *ex septem philosophias*, *iv*, 54. Libri de Regressu animae, *ii*, 505. Porphyrius etiam de anima inconvenienter sapiebat, Platonicorum tamen opinionem emendavit, *ibid.* 508. Platonis multa dogmata correxit, *ibid.* 507. Porphyrius Deum verum, Deum magnum confutebat, *ibid.* 508. Porphyrii inconstantia inter confessionem veri Dei et cultum demonum fluctantis, *ibid.* 497. Porphyrii impietas, *ibid.* 498. Porphyrius vituperandus, et quod diis sacrificaverit, *iv*, 55. Dona de Christo dicit, *iii*, 387. Porphyrius prius Christianus, postea fidei desertor et adversarius, *ii*, 508. Christianorum acerrimus inimicus, *iv*, 54. et fidei Christianae, *xx*, 240. Porphyrii calumnia de Christo et Christianis refellitur, *ibid.* 58. Porphyrius Christum contemnebat propter corpus ex femina acceptum, *ii*, 502, 506. Arguebat stultitiae Christianos, quod diebant mundum esse peritulum, *iv*, 133. Porphyrius Aenebutem Aegyptium de variis ad demones perturbationibus consulti, *iii*, 54. Quo anno demones consulti, *ibid.* 473. Origenes nec Petrum peccasse, nec Paulum prociaciter arguisse majorem, ideo asserit, ut Porphyrio blasphemanti respondet ex Hieronymo, *xxxix*, 56, 62, 63. Porphyrii calumnia de soluto Petro Paulo reprehenditur, quo potiore modo defendenda, *ibid.* 413.

POREPHYRIUS episcopus, *xxxv*, 403, 420.

POREPHYRIUS alter episcopus, *ibid.*

PORTENNA, Etruscorum rex, *ii*, 85.

PORTA. Quasi si intrare per angustum portam, *xxii*, 48. Porta Dei, confessio, *x*, 518. Porta fidei Sion sunt omnia

optima studia, per quae venit ad viam non perit, in sanctis Ecclesiae, *vii*, 209. Porta Fidei Sion sunt sacramenta et initia fidei, quae pulsantibus aperiantur, ut perveniatur ad occultam Fidem, Porta mortis sunt pravae cupiditates et ipsa legitima in perfuendo, cum quisque adlegitimum quod perdit conceperit, *ibid.* 208. Porta mortis sunt corporales sensus et oculi, qui aperti sunt hominibus, cum de ligno vitivo gustasset, a quibus exaltantur, quibus dicitur ut querant non quae videntur, sed quae non videntur, *ibid.* 209.

PORTENTA a portendendo, *iv*, 177. Portenta videntur esse contra naturam, sed non sunt, *ibid.* 174.

POSTICES quique piscinae, quinque Moysi libros figurabant, *ix*, 350; *xi*, 82; *xix*, 39.

PORTIO piurum quo sensu Deus dicitur, *xi*, 455.

POSSESSIONES habere Christianis licet, *xxvii*, 542. Possessio rei terrene qua iure divino, qua humano legitima, *xxxix*, 241. Possessiones omnes iure humano possidentur, *xiv*, 481. Possessio rerum temporalium unde innocens agnoscitur, *xix*, 68. Possessio terrene litigator, *xxi*, 374. Ex possessione rei privatae nascuntur lites et multa mala, quae tollantur, ubi res communiter possidentur, *xvii*, 190. Possessio nostra Deus, et nos possessio Dei, quomodo, *xii*, 483, 484; *xviii*, 7. Ita ergo possessio sua, haereticas possessore suo, *vii*, 499.

POSSESSOR aliquis rei quis dicendum, *xviii*, 95. Quis possessor bonae fidei, *xxvi*, 51. Alienum est quod male possidetur; male autem possidet, qui male utitur, *xi*, 226. Iure civili non fit ut bonis bene utentes sint, sed ut male utentes minus molesti sint, *ibid.* 227. Possidere vis terram: vide ut possideris a terra, *xvii*, 135. Tunc vere possides terram quando inhereris ei, qui fecit caelum et terram, *ibid.* Possidere omnia quomodo liceat, *xix*, 210, 211. Desiderabam omnia possidere; non per avaram: per pietatem hoc optare, per humilitatem, *ibid.* 211. Possidere, non possidet, qui rerum cupiditate tenetur,

viii, 366. Aliud est possidere Dei, aliud possidere hominis, *ibid.* 422.

POSSIBILE aliquid potest fieri, tamen nunquam factum fuerit, *xxxiii*, 412, 416. Quaedam sunt quae fieri possunt, quavis dicit exemplum quod facta sint, *ibid.* 476. Sunt et possibilia naturalia, *xxxvii*, 305. Posse malum facere, non est testimonium libertatis, *xxxvii*, 254.

POSSIBILITATEM quam natura accepit cum condita est cum libero arbitrio, gratiam vocabat Pelagus, *xxvii*, 66. Possibilitas non peccandi in statu naturae integre utcumque posset admitti, non tamen a natura inseparabilis, *xxxiii*, 527, 328. Possibilitas haec male a Pelago defenditur, *ibid.* 526. Possibilitatem datam a Creatore confitetur Pelagus, voluntatem vero et actionem vult esse ab homine, *xxxix*, 113, 114, 114, 131. Possibilitatem tantum, non vero voluntatem aut actionem, indigere adiutorio contendit Pelagus, *ibid.* 142. Possibilitatem gratiae tribuit Pelagus, non actionem, *xxxiii*, 522, 523, 524. Quo sensu possibilitatem non peccandi gratiae Dei tribuerit Pelagus, *ibid.* 327. De qua gratis Dei dissertat, cum de possibilitate non peccandi agitur, *ibid.* 329. Possibilitas non subvenit miseriae qua premitur homo, *xxxvii*, 408. Possibilitas naturalis peccato primi hominis vitata, secundum Ambrosium, *xxxiv*, 149. Si possibilitas naturalis per liberum arbitrium sufficit, Christus gratis mortuus est, *xxxiii*, 518, et frustra fideles orant, *Ne nos inferas in tentationem*, *ibid.* 528. Quod possimus bonum facere, Dei esse dixit Pelagus; quod vero facimus, cur voluit dicere et nostrum et illius esse, *xxxiv*, 124. Unde homo possit, unde non possit, *xxxiii*, 521. Quod passum, video: unde possim, non video; nisi quia et hoc novi esse a Deo, *xix*, 417. Possibilitas in sanctis simul cum effectu provenit, *xxxiii*, 520. Possibilitas perfectionis hominis in Dei gratia, *xxxvii*, 54.

POSSIDITES Calamensis episcopus, *iv*, 250; *xxxix*, 301. Episcopus Catholicus, *xxxii*, 423; *xxxiii*, 109. Quam tristi de causa versus Paulinum pergit, *xxxix*, 222. Possidi iter vanum timorem Nectario videtur incutere, *ibid.*

284, 285. Crispini episcopi Donatistae in Possidium immanitas; et Possidi mansuetudo erga Crispinum, *xxxix*, 301; *xxxii*, 424. Possidius ab Augustino pane Domino nutritis, *ibid.* 249.

POSTUMUS Stolicus multum astrologiae deditus, *ii*, 218, 224.

POSTERIORA ex desiderio non attendere, sicut uxor Lot, sed respice ex despectu, *viii*, 116.

POSTUMIANUS episcopus, *xi*, 389, 424.

POSTUMUS aruspex, *ii*, 99.

POTESTES qui in hoc saeculo tonare volunt in seruos Dei, in altero fulminant, *x*, 313. Potentium amicitia, cum saluti obest contentenda, *xviii*, 428.

POTESTAS libera a Deo homini data est, *xxvii*, 305. Illud est in potestate nostra, quod, cum volumus, facimus, *xxvii*; 358; *xli*, 97. Quod nostram sequitur voluntatem, *xli*, 97. Voluntas, quae est in potestate, libera est nobis, *xxvii*, 360. Nil in potestate, quam ipsa voluntas, quomodo, *xii*, 437. Potestas tum dicitur, cum voluntati adiecta facultas faciendi, *xxxiii*, 463. Ut potestate aliquid fieri necesse est adit voluntas, *ibid.* 464. Hoc quidem in potestate nostra habere dicitur, quod si vult, facit; si non vult, non facit, *xxxiii*, 463. In potestate nostra est actio quae libet bona, *xli*, 496, 497. A quo sensu, *ibid.* 460, 496, 497, 513. In potestate nostra est quod operamur, *xii*, 416. Potestas nobis data adversus libidinem, *xii*, 294. Potestas bene vivendi, non libero arbitrio, sed gratia Dei tribuitur, *xxvii*, 202. Non sanctus quisquam sua potestate gaudet; sed ejus a quo habet posse quod congruenter potest, *xxx*, 405. Potestas per charitatem fit plena, *xii*, 460. Qui bonum facti quomodo ex libertate laudem merentur, *xxi*, 64. Deus liberat voluntatem rationalem creatore suo non negavit; et tamen potestatem, quae quam iniustus iuste ordinat sibi retinuit, *xvii*, 116. Ad potestatem Dei pertinet damnare iniquos, *ix*, 143.

POTESTAS non est nisi a Deo, *xxxiii*, 466; *xxxvii*, 192, 201. Etiam potestas nocendi, nominis a Deo, *xxxi*, 265. Potestas nocendi cur diabolo et iniquis datur, *ix*, 143, 144. Potestas diaboli in

infamia, non est potestas irati, sed pena damnati, vii, 340. Nihil tibi possunt facere demones Deo placato, faciunt quod volunt illo irato, *ibid.* 333. Potestas cuius principum ac legum, ac Deo est, xxxviii, 404. Potestas regum majestati Dei famula fieri debet, ad cultum eius dilatandum, xi, 266. Potentius est coniugii Omnipotentis pia voluntate, quam propria potestate et voluntate posse quod contraveniant, qui falsa non possunt, xxvii, 221. Potestas cum datur, non necessitas imponitur, xxxiii, 466. Potestas implere quod mala volutas intendit, in iudicio Dei venit, et est pena, *ibid.* Aliud est iusta potestate iuste velle uti, et aliud est iusta potestate iniuste uti, xxvii, 265. Potestibus licere malos persequi, xxxix, 439. Potestas cur sepe data deterioribus in meliores, xxix, 365, 305. Infirmitates a potentioribus cur opprimuntur, xii, 71. Doctantem tribuit Deus majis in bonos ad iudicandos malos, et erudiendos bonos, vii, 491. Ut iratus pater cedit filium virga, in ignem non projicienda; sic Deus per temporalem potentiam damnandum, excuset disciplinam liberandum, ix, 469. Potestatem temporariam terror quando veritatem oppugnat, iustus fortissus gloriosa probatio est, infirmis periculosus tentatio; quando veritatem predicat, errantibus cordatis utilis admonitio est, et insensatis inutilis afflictio, xxxix, 488. Sive potestas velle fieri favens aliquem corrigat, laudem habet ex illa qui ferit emendatus; sive inimice veritati in aliquem saeviat, laudem habet ex illa qui victor fuerit coronatus, *ibid.* Potestatis etiam iniustis homines et obedientia debetur, xii, 82, 83. Potestatis tenentis quatenus subijci necesse est, xvii, 37, 38. Observantia in potestatis sit ordinata, xvii, 242, 246. Potestates huius seculi per montes significant, viii, 424. Potestas per manum significata, xii, 73. Potestatem habebat Christus ponendi animum suum, et potestatem habebat iterum sumendi eam, xvii, 137.

POTESTAS DEI ut potentium ministrare invocabatur, vii, 182.

PRAECENTOR, succentor, x, 230.

PRAECEPTUM. Manichaei vituperare

solebant Deum qui homini praecipit in paradiso dedit, xxviii, 325. Deum homini impossibile aliquid non praecipere, xxxiiii, 340. Praeceptum prohibens etiam homini necessarium, ut ei promerendi Donatum suum virtus esset ipsa obedientia, v, 413, 414, 426. Ex divini praecipi contemptu, experientia mali, *ibid.* 427. Praecepta alia dantur sana, alia aegrotis, xx, 462. Praecepta Dei, quae sano data sunt tam dulcia, fecit homo alia tam laboriosa, xviii, 448. Praecepto dicitur innotant, obediendum est, non disputandum, vi, 342.

Praecepta decalogi Manichaeis sunt inimica, xxviii, 402, 406, 407, 409. Ex praecipi decalogi tria ad Deum, septem ad hominem pertinent, vi, 252. Trium praecipi decalogi pertinentia ad Deum, Trinitati accommodata, xvii, 430. Praecepta alia septem pertinentia ad homines, *ibid.* 244, 451. Praecepta decalogi, solo salubri excepto, ad litteram, et non figurate observanda, xxxviii, 509. Praecepta duo de dilectione Dei et proximi, inter se sunt commata, xxvi, 59, 64. Praecepta bene vivendi uno locuti, et aperto charitatis mandato comprehensus, ut excessivam venum habeat in die iudicii, xvii, 110, 111. Praecepta omnia divina ad duo sunt referenda, xxxiv, 9, 10. Praecepto de diligendo Deo et proximo, non littera philosophorum, non legis Christianum comparanda, xxxix, 517. Praeceptum ultimumque dilectionis erga Christum impletur, xii, 326. Praecepta vitae inveniende nunquam dii cultibus sine dederunt, ii, 64, 67. *Non concipies*, generalis est prohibitio: *Uiliges*, generalis est iussio, xxxix, 40. Praeceptum de parentibus honorandis primum dicitur, audita ratione ad secundum talium, xvii, 451. Praecepta decem cum decem plagis conferuntur, *ibid.* 222. Alia communiter omnibus praecipuntur, alia singulis quibusque generibus personarum, v, 26. Quo tempore quid praecipit vel licitum uti, observandum, *ibid.* 53, 24.

Praecepta ad quod dantur, xxxv, 7. Praeceptorum ultimas, x, 336. Nihil Deus jubet quod sibi praesit, sed illi cui jubet, xxxix, 522. Jubendo Deus utile facit quidquid jubere voluerit, v, 426. Praecepta Dei valde bona, xxxiiii, 548.

Praeceptorum magna est utilitas; si libero arbitrio tantum datur, ut gratia Dei amplius honoretur, xi, 336. Praecepti finis est charitas de corde puro, etc., iv, 452. Cur Deus praecipit, quod scit non observandum, xxxiiii, 355. et quod sine illo implere non valent, xxvi, 385; xi, 248. Deus nihil impossibile praecipit, xxxiiii, 334. Non imperaret Deus et facerentis, quod impossibile iudicaret ut alio homine feret, viii, 562. *Vide Lex.* Deus jubet aliquid quae non possimus, ut noviteris quid alio illo petere debemus, xxxv, 492. Deus impossibilia non jubet, sed jubendo admonet, et facere quod possit, et petere quod non possit, xxxiii, 521. Praecepto facere commoneatur quod canentes et nostris viribus non valentes adiutorium divinum precemur, *ibid.* 494. Praecepta Dei implere potest homo, si velit, xxvii, 420. Praecepta nullus implet nisi aditus gratia, ix, 280, 283. Quod pro litteram jubetur, non littera, sed spiritu impletur, xxx, 398. Praeceptum, *Non concipies*, fecit ut nosset hostem, non ut vinceret, xxi, 299. Liberum arbitrium non adiutum Dei gratia ad Dominica praecepta implenda non sufficit, xi, 245, 246, 247, 248, 257. Anathema ei qui aliter sentit, *ibid.* 393. Praecepta data, ut non sit excusatio de ignorantia, xxxv, 463. *Non concipies*, gratia, xxxiv, 20; xxxv, 463, 464. Quae agenda sunt neque jubentur, nisi ut voluntas nostra ostenderetur; neque petentur, nisi ut voluntas infirmatis ab illo qui iusserat, iuvaretur, xi, 417. Nihil homini a Domino juberi, propter peccandum liberum arbitrium, invenitur in Scripturis, quod non invenitur, vel dari ab eis bonitate, vel dari propter adiutorium gratiae demonstrandum, xxxv, 464. Praecepto admonitum est liberum arbitrium, ut quaereret Dei donum, xxxv, 489. Praeceptum id nobis datur, ut quod iam est in potestate faciamus, aut ore nos potestatem nobis dari, xxx, 413. Hec imperat Deus, fieri possunt: sed ipse dedit ut faciant, eis qui facere possunt et faciunt, et eos qui non possunt, imperando monet a se posse ut possint, xxxvii, 88. Ad implenda ea quae nobis jubentur, ab illo petendum

adiutorium, a quo jubetur, xxxvii, 85; xi, 257. Praecepta non ferri nisi eo dante qui praecipit, xxvi, 321. Praeceptorum non est vis, quod implentur, sed gratia, xvii, 437. Ipse Deus dat vires ut quod Deus dei homini quod illi jubet, xxxviii, 337. Deus ipse facit, ut faciant homines quae praecipit, xxxiii, 78. Praecepta sine gratia non possunt servari, xxv, 470. Praeceptum Legis audiens, *Non concipies*, auditus potestatum tamen si non adit gratia, ix, 299. Lex dicitur, *Non concipies*, possit non quod hinc valeamus, sed ad quod proficundo tendamus, xxi, 81. Praecepta Legis qui implere se putat per arbitrium propriae voluntatis sine spiritu gratiae, cum iustitiam vult constitutere, non iustitiam Dei sumere, xxxvi, 423.

Praecepta divina quibusdam sint gratia, xxxix, 49. Quod debet agere cui praecepta divina gratia sunt, xxxviii, 548. Non est durum, nec grave quod ille imperat, qui adjuvat ut fiat quod imperat, xvii, 517. Quiddam durum est in praecipiis, ut sit leve gratia facit, *ibid.* Praecepta Dei non esse gratia cur Scriptura commemorat, xxxiv, 49, 20. Praecepta non nisi charitati facilia, vi, 275. Deus nihil impossibile praecipit, xxxiii, 334. Non vere obditur praecipiis Dei nisi charitate, xxxvii, 82. Praecepta Dei qui timore, non amore servat, non servat, xxxv, 42. *Vide TIMOR.*

Praecepta minora data sunt Iudeis, majora Christianis, quare, xvi, 134, 135. Cur in Legge minora sint, in Evangelio majora, iv, 343. Praecepta plerique Veteris et Novi Testamenti eadem, ix, 461. Dominus dura iussit, sed magna promisit, xvii, 309. Praecepta Novi Testamenti observantibus merces aeterna excipit Deus, ix, 445. Ad ea servanda vitam aeternam praerepta servari iussit Christus, xxvii, 35. Plus facimus quam in Legge et Evangelio iussit est, quo sensu a Pelagio dictum et a Celsio probatum, *ibid.* 78.

Praeceptorum observatio, signum mansionis in dilectione Christi, xvii, 308.

Precepta Christi non ostentatione corporis, sed animi preparatione facienda, *ibid.* 369. Precepta quaedam sunt que capiunt spiritalia, non capiunt carnales, *vii*, 280. Precepta non implentur opere externo tantum, *vi*, 338. Ad precepta implenda sufficit voluntas, ubi opus externum non potest fieri, *ibid.* Precepta divina, ex factis sanctorum intelligenda, *xxvi*, 452. Precepta Dei frustra custodiuntur memoria, si non custodiuntur et vita, *xi*, 396, 397. Precepta divina meditari, et operari, panis nostrer quotidianus, *xv*, 295. Precepta Dei sunt semita nostre, *xii*, 346. Precepta, *Non concupisces*, jubemur detrahere de pondere cupiditatis, quod accedit ad pondus charitatis, *xz*, 248. Precepta Dei implere non potest, ubi non est ides vera, *xxviii*, 359. Precepta morum custodiri observari sine fide non possunt, *xxvi*, 64. Preceptum divinum debet semper humanum in nobis vincere affectum, *xxix*, 372, 373. Pauci vite precepta assequuntur: ratione fit quisque capax precepti, sapientia observator, *xi*, 421. Calumniam Pelagianorum de impletione preceptorum in futura vita, *xxv*, 28. Preceptum non concupiscenti hic impleri non potest, *ix*, 269. Precepta quondam implentur ut implenda sunt, *xxvii*, 7. Preceptum Dei ostiat in mendicis contentum, *xvii*, 444, 445. Altius est habere vitium, aliud permittere infirmitati, *xviii*, 424. Quod permittitur a Domino etiam facere licet; quod jubetur, nisi fiat, peccatum est, *xxviii*, 165. Precepti Domini et consilii discernim, *xvii*, 292. Precepta et consilia Dei, nulla inconstantia precipiens, sed ratione dispensans, pro diversitate mutantur, *xx*, 82. Ad consilia sic exiandam est, ut vita ad preceptorum regulam exacta non damnetur, *xi*, 272, 274. Preceptum aliquid quandoque conlemnatur rapiendo officio prope, *xxvi*, 461.

PREDIA tibi sunt minor, preda eris majori, *xii*, 71.

PRAEDESTINARE est in sua quo falli mutarique non potest presentia opera sua futura disporre, *xxxvi*, 146.

PR.AEDESTINATIO, *iii*, 212, 266; *xxxvi*, 49, 148, 149. Praedestinatio sanctorum

nihil aliud est quam presentia et preparatio beneficiorum Dei, quibus certissime liberantur, quicumque liberantur, *xxxvi*, 36. Praedestinatio presentia interduum nomine significatur, *xxxvi*, 151, 152. Praedestinatio et presentia idem, *ibid.* 152, 153. Praedestinatus, antequam essemus, *xix*, 347, 349. Homo non praedestinatus sexto die, sed ante saeculum in presentia Creatoris, *v*, 351, 352. Praedestinatio et gratia qui differunt, *xxxvi*, 78. Praedestinatus sumus gratia, *xix*, 340. Praedestinatio, gratia, *xi*, 403. Praedestinatio non ex merito hominum, sed ex gratia Dei, *xxix*, 348. non ex operibus, *xi*, 483. Antichristus novus est, eique aperte sunt contradicti in quo locutus est Christus, qui electionem ex operibus, non ex gratia esse dicit, *xxxvi*, 300. Promissio facta Abraham de fide gentium in ipso semine, de praedestinatione Dei facta est, non de nostre voluntatis potestate, *xxx*, 78. Praedestinatio non ex previsionis honorum operum, *xxxv*, 330; *xii*, 69, 70. Praedestinatio nostra in nobis facta est, sed in oculo apud Deum in eius presentia, *xix*, 86. Jacob non suis meritis electus; ante est preconceptus, ante est praedestinatus, *xix*, 234, 235. Praedestinatus negari Christus non potest, *xvii*, 319, 320. *Vide* CAUSAS. Praedestinatio illustrissimum exemplum Christus Jesus, *xxxvi*, 88, 89, 169. Christi et membrorum eius praedestinatio non ex praevis meritis, *xxxvi*, 90. Praedestinati omnes per unum Mediatorem, et per unam candelam fidem salvantur, *xxxviii*, 376.

PRAEDESTINATIO certa, *xxxvi*, 139. Immobilis veritas praedestinationis, *ibid.* 94. Praedestinatio aeterna et immobilis, *xvii*, 149, 205, 345. Hinc Christi quidem de nobis ab aeternitate, *ibid.* 205. Qui certis et immutabilibus causis omnia futura praedestinavit, quidquid facturus est fecit, *ibid.* 316, 317, 318, 321. Praedestinatum nemo perit, *iii*, 94, *xxv*, 328, 329; *xxxvi*, 24, 26, 42. Non perit unus ex illis, pro quibus Christus mortuus est, *xi*, 364. Deus neminem deit eorum, quos scripsit in libro vitae, *ix*, 342. Praedestinitis nemo nocere valet, *xix*, 347. Praedestinato-

rum neminem diabolum in aeternam damnationem seducit, *iii*, 224; *iv*, 85. Lupus, fur et latro non perdit nisi ad interitum praedestinos, *xvi*, 21. Praedestinati aliquando errant et foris sum, *xv*, 505. Sed si praedestinati sunt, ad tempus errant, in aeternum non perent, *ibid.* Mortis regnum non est in eis, qui gratia Christi renati ad regnum ejus pertinent, *xi*, 259. Novit Dominus conditor Jerusalem, quos cives ejus praedestinaverit, quos videt adhuc sub dominatu diaboli redimendos a sanguine Christi, *ix*, 194, 195. Praedestinatorum nemo cum diabolo peribit, nemo usque ad aeternum sub diaboli potestate remanebit, *xxx*, 829. Si qui praedestinatorum deviant et exoriantur, etiam hoc ipsum facit Deus proficere in bonum, *xxxvi*, 26. Praedestinati non suo, ut perant, desiderio dimittuntur, sed tantum reprobis, *xxxvi*, 92. Qui cadunt et perent, in numero praedestinatorum non fuerunt, *xxxvii*, 39, 40.

PRAEDESTINATORUM certus numerus, *xxxvi*, 42. Praedestinatorum numerus magnus, *xxix*, 348. Praedestinati quomodo et pauci et multi, *ibid.* 200, 274. In comparatione perentium pauci sunt qui salvantur; sine comparatione autem perentium, et ipsi multi sunt, *xxxvi*, 409, 436, 458, 489. Sed quare sint plures illi, consilium Dei velle nosse multorum est; nosse autem vel praedictio hominum, vel omnino nullorum, *ibid.* 409. Praedestinatorum numerus duplici modo suppletur, *xxvii*, 382, 383. Praedestinationem parvulorum ad baptismum posse impediri, Victoris error, *xxxvi*, 354. Praedestinos Dei misericordia committitur in quocumque statu, *xxxvi*, 45. Quos praedestinavit Deus, vocat in penitentiam, *xiii*, 36. Coronat dignum, qui misericorditer vidit ut vocaret indignum, *xviii*, 282.

PRAEDESTINATIO in divinitatis profundo, *xxxvi*, 184, 195. Praedestinos omnes causas inscrutabiles; *xii*, 68. Judicio Dei occulta in hominum praedestinatione, *xvi*, 268, et inscrutabiles, *xxxviii*, 292, 293, 294; *xxxvi*, 127. Ex eadem massa alii gratia Dei liberati, alii judicio Dei non liberati, *xxxvi*, 306, 314. Cur Tyrus et Sidonis creditus non

sunt facta miracula, quae aliis facta fuerunt non credituris, nisi ex inscrutabili praedestinosi judicio? *ibid.* 124, 136. Non profuit Tyrus posse credere y qua non erant praedestinati; non obtulisset Judaeis non posse credere, si fuissent praedestinati, *ibid.* 138. Cur alii ad praedestinosationem pertineant, occulta causa esse potest, injusta esse non potest, *xi*, 183; *xiii*, 62. Cur ille credit, ille non credit, cum ambo idem audiant, altitudo est judiciorum Dei, *xii*, 54. Cum ille potius quam illum Deus liberet, scilicet utri qui potest, sed caveat praecipitum, *ibid.* 62. Cur Deus alios oves facit, alios non facit, quastio inscrutabilis, *xxxv*, 86. Si secundum merita voluntatum solveretur, esset manifesta, *xxxvi*, 295. Ut ostendatur quo merito fuerit damnata natura, non vult facere de tanto malo nec ipse Omnipotens liberare, *ibid.* 409. Liberatis non solum de ipsis, verum etiam de non liberatis, quid largiator ostendit Deus, *iii*, 212. Si praedestinosi definitio non impellit exhortationes ad sapientiam, et alia, quae agnoscent adversarii, dona Dei, nec debet impedire ad fidem et perseverantiam, *xxxvi*, 146. Ipsi Massilienses exhortantur ad ea quae nobiscum agnoscent esse dona Dei, ut ad pudicitiam, *ibid.* 130. Cypriani et Ambrosii testimonia, quibus et gratiam esse gratuitam, et tamen hinc exhortationes non impediri ostenditur, *ibid.* 153. De praedestinosatione quae Pelagianorum, quae Sempelagianorum sententia, *ibid.* 98.

PRAEDESTINATI quinam sint, occultum, *ix*, 84. Nemo des salute et praedestinosatione sua certus et securus, *xxvii*, 43. De praedestinosatione aliquos nihil certi ab altero potest asseverari, *ibid.* 145. Praedestinosatione et praesentia oves et hircos scit ille solus, qui praedestinosare potuit qui praescire, *xvii*, 56. Praedestinosationem occultari opus est in hac vita, *xxxvi*, 48. Securitas de praedestinosatione quando, *ibid.*

PRAEDESTINATIO quam Augustinus defendit, contra certa, *ibid.* 152. Contra eam, nisi errando, non disputare potest, *ibid.* Praedestinosi hujus fidem quae contra nos hareticos defenditur nunc, nunquam Ecclesia Christi non habuit,

ibid. 165, 168. Prædilatatio cur tam acriter ab Augustino defensa, *ibid.* 158, 159. Que contra prædilatationem obijciunt, contra præscitiam possunt obijci, *ibid.* 146, 291. Prædilatationis contradicere vi de prædilatatione est, *ibid.* 161. hanc, nimia contentio est, *ibid.* 161. Prædilatatio per Apostolos prædicata, ab Augustino contra novis hereticis defensa, obedientiam non tollit, *ibid.* 156. A prædicatione fidei et obedientie non prohibet, *ibid.* 240. Prædilatationis doctrina utilitati prædicationis non est adversa, *ibid.* 137, 139, 156.

Prædilatatio prædicanda, *ibid.* 156. Quomodo prædicanda, *ibid.* 144. et quando, *ibid.* 143. Prædilatationis prædicanda ratio incommoda et inepta, *ibid.* 142. Prædilatatio quomodo citra offensionem prædicanda, *ibid.* 161, 162, 164, 168. Prædilatationis prædicanda formula odiosa et vitanda, *ibid.* 162. Cum prædilatatio prædicatur, ut oportet, non est causa desperationis, *ibid.* 165. Non plus desperationis afferunt, quam exhortationis, *ibid.* 150, 151. Prædilatationis prædicatione non impeditur exhortatio gratiæ, *ibid.* 150. Non solum prædicatione prædilatationis ab operatulo non impeditur prædilatatus, verum ad hoc adjuvatur, *ibid.* 146. Que contra prædilatationis prædicationem afferunt adversarij, eadem posse dici contra gratiam Dei, ex qua cætera dona, excepta fide ac perseverantia, esse fatentur, *ibid.* 144, 143. Adversarios negare non posse prædilatationem ad ea gratia dona pertinere que ipsi agnoscunt, et hæc tamen prædilatatione non impeditur eorum exhortationes, *ibid.* 146. Sicut ille, quem castum futurum esse præscivit Deus, quamvis id incertum habeat, agit ut castus sit; ita ille, quem castum prædilatavit, quamvis id incertum habeat, non ideo non agit ut castus sit, quoniam Dei dono se audit futurum esse quod audit, *ibid.* Prædilatationis definitio sicut non impeditur contrarij impedi, contrarij; sic non impedit, quin contrarij infideles, et in fide non permanentes, *ibid.* 148.

Prædilatatio ad æternam vitam et ad æternam mortem, *xxvii*, 381. Genus humanum quod prædilatatum est ad

interitum, *ibid.* 28. Deus oculis sua dispositione, sed tamen iuxta, nonnulla penis prædilatavit extremis, *xli*, 147. Prædilatati ad damnationem et ad sempiternum interitum, *xvi*, 20, 21, 332, 344, 358. ad ignem æternum, *ix*, 124, 295. Prædilatatio ad penam ex justitia, prædilatatio ad gratiam ex benignitate Dei, *xxvi*, 163. Qui prædicantur damnandi, possent post baptismum tolli de vita, priusquam peccent, *xxxvii*, 421. Dilecti secundum electionem prædilatati, *xi*, 182. Prædilatati contra Christum, *xv*, 504. Christo dati non sunt, quibus vitam non dabit æternam, quoniam et ipsorum potestas ei data sit, *xvi*, 332. Solis prædilatati ad æternam salutem bona opera Christi profuerunt, *x*, 241. Prædilatati ex Judæis, *xxxvi*, 93. Prædilatatio ad salutem trahit ad se ipsum Christum, quomodo, *xvi*, 74.

Prædicatio verbi divini cum timore suscipienda, *ibid.* 106. Non tamen cum necesse est, omittenda otii sancti causa, *ibid.* 107. nec metu peccandi, *ibid.* 108, 109. Prædicandi Christi causa, aliquid otium sanctum relinquendum, *ibid.* 107. Nec metuenda levitas peccati, *ibid.* 108, 109. Si veritate fuletur prædicatio tua, publica sit doctrina tua, *xxvii*, 130. Prædicare super lectum, *xii*, 126. Prædicatio vera unde discerni possit a falsa, *xxvii*, 129, 133. Prædicatio ad spiritalia pertinet, obsecranda ad carnalia, *xvi*, 242. Quinque prædicationum veritatis obedienter audiunt, *xxxvi*, 441. Prædicatio sine gratia intrinseca operante non prodest, *iii*, 226. Prædicationis labor inanis, si non sit in usus qui operatur, *xix*, 276, 285. Non est dignus sanari, qui non timet, nec movetur, dum audit prædicationem, *38*. Prædicatio et prædilatatio se invicem non impediunt, *xxvii*. Prædicatio Dei præter Ecclesiam inanis est, *ix*, 458. Non desunt adhuc ultimæ gentes, licet, ut perhibetur, paucissimas, quibus nondum prædicatum fuerit Evangelium, *xxxvii*, 484. Verbi Dei inanis auditor, *xix*, 520. Qui vis te audiri, prior te audi, *viii*, 428. Prædicatores verba profertur, Deus dat verborum intelligentiam, *xv*, 489. Prædicatores

quorum es hiati, et cor non hiat, per Zelum figuratur, *xxix*, 58. Prædicator invitata adversus diabolum castra in cordibus hominum construit, *xxi*, 300. Prædicatores deducto fratre, hæc est Christo, senes suscipiant, *xxix*, 174. Prædicatores lucra, bona auditorum vita, *xxvii*, 509. Prædicator petat auditorium ad se aures, ad Deum cor, *xx*, 260. Nisi ardeat minister prædicans, non accendit eum cui prædicat, *xi*, 123. Difficile est ut prædicator non calumniatori occasione præbeat, sen peccanda in verbis, *xxvii*, 400, *viii*, 152. Non tamen idcirco deponendum prædicandi officium, *ibid.* 155.

Prædicatores verbi Dei, unde solum habent, quando appellantur seductores, *xv*, 423. Prædicatores pacem ferre iusti, *xviii*, 569. Si eligant ad alios non dicere, non merentur a Deo audire, *viii*, 153. Cavendum est ne recte dictum, non recte intellectum, lectorem audientive perturbet, *xi*, 284. Prædicatores in famulis reprehendendis consulant eorum pudori, *xvii*, 445. Prædicatores quibus veritatem non castre, neque ex veritate annuntiantes, *vii*, 234; *xi*, 360. Prædicatori opinio bona necessaria, *xxix*, 60. Prædicatores quorum recta est fides ac doctrina, tamen mala sit vita, audiendi sunt, *viii*, 420, 427. Prædicatores sua querentes, quomodo audiendi, *xviii*, 332, 333, 378; *xix*, 173. Prædicatores male viventes sua doctrina, una in spiritibus hærens, sed ex vite nascent, *xviii*, 23. Prædicat tibi bonus; carpe usam de vite; malus tibi prædicat, carpe usam pendente in sepe, *ibid.* 539. A prædicandi instantia non desistentem, *xxvii*, 306, 307, 309, 310. etiam non assensuri sint, contra dicturi, *ibid.* Prædicator justitiam esse suscipiatur, sive spernatur, sive etiam qualibet temporali adversa patiatur; officij sui mercede adpud Deum non fraudabitur, *ibid.* 306. Si quid efficiunt prædicatores, non virtus eorum, sed gratia Dei tribuendum, *ix*, 368, 271; *x*, 244; *xii*, 107. Prædicator exigit a baptizandis orationes pro se, tanquam pro mercede, *xxvii*, 136, 150, 165. Pro prædicatore oratio est auditorium prædicatio, *xxvii*, 103; *xix*, 357. Præcatio

post concionem, *xvii*, 458; *xxi*, 452. Prædicatores transeunt ex hæc vita in aliam vitam; Scriptura vero sancta permanet, *xxv*, 379.

Prædicatio verbi Dei e superiore et altiore loco, *xxvii*, 509; *xix*, 173. Prædicatores altiore loco propter communitatem stant, sed ipso altiore loco de illis judicant auditores, *xvii*, 364. Prædicatores in ipsa prædicatione colloquuntur, ut quod capiunt, exponant illis, qui non audiant, *xvii*, 369. Inter concionandum Augustinus Scripturæ codicem accipit, et ex eo legit, *xxxviii*, 347, 348. Scripturam manibus gestans Augustinus ad populum loquitur, *xvii*, 472. Simili, ubi præerat episcopus Donaldus, missus presbyter qui in domo juris sui prædicaret, *xxxix*, 300.

Prædicandi ministerium periculosum, *xvii*, 364; *xix*, 520. Prædicatorum periculum, ne superbiant, *xvi*, 106. Tutius veritas audire, quam prædicatur, *xvi*, 106; 520, 526. Prædicatores si reprehunduntur, perturbantur; si laudantur, inflantur, *xvi*, 100. Prædicatores qualiter exire laudes humanas, exemplo Augustinus, affecti esse debent, *xviii*, 236; *xxi*, 216. Quomodo possunt gaudere de datis sibi beneficiis, *xxv*, 398, 399. Laudatorum non amat Augustinus, eorum que dicit in corde contentiorem, *xviii*, 400. Prædicatoris opus non facit, qui tu querit, sed fit de illo, *xviii*, 359. Præcepta prædicatoribus constituta de sæculo non ferendo, etc., non carnaliter accipienda, *ibid.* 556. Ipsi debentur necessaria, et quomodo, *xix*, 397. Prædicatorum necessitatibus succurrendum, *xi*, 146, 149, 150. Prædicatores dat aurum, accipiunt fenum, *xi*, 143. Prædicatores ne ex necessitate sue ponitur videatur Evangelium annuntiare, *xxvii*, 7. Accipiant sustentationem necessitatibus a populo, mercedem de pensationis a Domini, *ibid.* Non expectent illi mercedem, nisi unde et isti saluti, *ibid.*

Prædicatores verbi Dei dicuntur abyssus, *viii*, 248. Angeli ascendentes et descendentes, canos, *vi*, 57; *ix*, 295. Ecclesie dentes, *xi*, 18, 19. flamma, *x*, 53. iumentum et servi, *xi*, 145. Lingua Christi, *xxxviii*, *xi*, 36. medici, *x*,

244. Medici sunt curantes a latronibus sanctuam, sed Dominus eum perduxit ad stabulum, *ibid.* 244, 245. Dicuntur montes, *viii*, 44; *ix*, 207, 209; *xii*, 78. montes aeterni, montes magni, *ix*, 513. nubes, *viii*, 43, 44, 327; *ix*, 23, 35, 90; *x*, 20, 21; *xii*, 243; *xv*, 373. nubes et colli, *v*, 254, 440, 454. nubes simul et venti, *xii*, 243. Ecclesiae nutritii, *vii*, 409. pedes Domini, *xviii*, 546. Praedicatores per pelicanum, nocti-coram, et passerem designant, *xi*, 31. Praedicatores dicuntur reconciliationis legati, *ix*, 302.

PRAEDICATIONES quomodo fiunt, *ii*, 515. Predictiones quae ad unum Dei cultum solum referuntur ludibria sunt demonum, *ii*, 474. Predictiones quae in Ecclesia celebrantur impletae, *xv*, 545. Praedictionum et promissorum Dei certitudo, *ex* his quae jam impleta certantur, *xvii*, 357, 358, 303, 310; *xix*, 346. Praediciere et promittere in Deo quid distat, *xi*, 43. Praedictio Christi non excusat Petrum a negatione, neque Judam a prodicione, *vii*, 410, 411.

PRAECEPTUM spontaneum, Donatistarum proprium, *xxxii*, 428. Hoc legis Romanis inusitum, *ibid.* 429. EXERTARE. Quis praefertendus quando res aliqua duobus vel pluribus dari non potest, *iv*, 439.

PREGNANTES anima quid possit in futuro, *iii*, 105. Pregnantes de Evangelio, animae sunt spem in saeculo habentes, *x*, 441.

PRELATUS episcopus, *iv*, 250. PRAELECTUM presumptionis humanae, *xxxii*, 493.

PRELATI praesae satagant, non ut presint, sed ut prosint, *xxix*, 60. Praetorum tentationes et pericula, *xi*, 241. Prelatus bonus, nutritor tuus; malus, tentator tuus est, *xviii*, 245. Prelatus sui bonus seu malus plus nocere non valet, *ibid.* 243.

PRELANTUM annona est panis Angelorum, *xii*, 436.

PRAEMIUM Deus proponit, ut quod praecipit bonum amando, quam malum timendo faciamus, *xvii*, 314. Donis suis retribuit Deus bona praemia, *xi*, 407. Praemiorum diversi erunt gradus in caelo, *ix*, 342. Praemia in sententis beati-

tudinum, singulis operibus congruentia, *xviii*, 159. Praemium nobis promissum, ipse Deus, *ix*, 437; *xvii*, 335; *xviii*, 365; *xix*, 417; *xxi*, 183.

PREPARAT Deus voluntatem, *xli*, 500. Preparare cor quomodo sit hominis, *xxii*, 459.

PREPROBI primus locus defelator, sed ab ipso non ametur, *xvii*, 491. Praepositi sunt praesint fratribus ut eorum servos se esse meminerint, *xxxii*, 212. Praepositi in eo quod praesent, non sibi sed subiectis consulant, *xvii*, 5. Praepositi, Christiani propter se; praepositi, propter alios, *ibid.* 351. Praepositi ad notandi mundum impositum, *xvii*, 216. Praepositi mali non sunt imitandi; de hoc elegans similitudo, *xxi*, 312. Exempla mala praepositorum, *xviii*, 10. Praepositi mali quomodo bona loquuntur et a subditis audiendi, *ibid.* 332.

PREPROBIUM carnis peccatum significat, *xxxv*, 457, 398.

PRASCIENTIA est scientia futurorum, *xxxviii*, 203. Sicut se habet memoria ad praeterita, sic se habet prascentia ad futura, *xxvii*, 361. Prascentia, an proprie sit in Deo, *xxxviii*, 203. Prascentiam Dei negat Cicerus, *ii*, 229, 230. Tolerabiliores, qui facta adirent committunt, quam qui prascentiam Dei negant, *ibid.* Prascentiam Dei qui negat, Deum ipsum negat, *ibid.* 234. Prascentia Dei, a nemine negari potest, *xxxvi*, 291. Prascentia Dei certa et fixa, *iii*, 275. Prascentia non est, nisi certa praesent, *xxxvii*, 304.

PRASCIENTIA Dei falli non potest, *v*, 358, 359. Ea vere futura sunt, quae Deus praescivit, *ibid.* 358. Praescivit Deus peccatores, etiam in utero matrum, *viii*, 553. Bonus est Deus condendo creaturam, et quam peccatorem et quom non peccatorem esse praescivit, *xxvii*, 364. Ad prascentiam Dei alio modo pertinent credentes, alio non credentes, *xii*, 55. Necessae est ut peccet, quem Deus praescivit peccatorem, etiam non cogatur peccare, *xxvii*, 361, 367. Non ideo homo peccat, quia Deus hoc futurum praescivit, *xi*, 237. Prascentia Dei non est causa peccatorum, *xxxv*, 390. Non cogit ad peccandum, *xv*, 78. Sicut Deus recte punit quos praevitit pecca-

tus, sic iuste praemiat quos praevitit recte facturos, *xxvii*, 362. Prascentia Dei non efficit ut non libera voluntate peccemus, *ibid.* 357. aut aliquid aliud faciamus, *ibid.* 359. Non obest creaturae libertati, *ii*, 230, 234, 235, 237; *xxvii*, 339. Etsi plures torquet hujus cum illa concordia, *xxvii*, 353. Non frustra sunt leges, oburgationes, praesces, exhortationes, etc., quia est prascentia, *ii*, 237.

PRASCIENTIA sine predestinatione, non sine prascentia predestinatio, *xxxvii*, 77. Prascentia Dei praedicanda, etsi quidam hac doctrina abutantur, *xxxvii*, 143. Contra prascentiam praedicationem aedem obiectari possunt, quae contra predestinationem, *ibid.* 142. Dei certus est ac definitus sanctorum numerus, *xi*, 406. Prascentia nobis non est vel quales futuri sint amici, vel quales ipsi futuri simus, *xxxix*, 47. An haec sit in sanctis Angelis, *ibid.*

PRASSENS quid sit, *viii*, 159, 160. Prascentia dicuntur, quae sunt praesentibus, *iii*, 6, 7. Prascentia dicenda non sunt, nunquam stantia, *xviii*, 578. Prasentes animi unde dicantur, *xli*, 421. Praesens ubique, et ubique totus est Deus, *x*, 507. Deus nullo loco contentus, in se ipso est ubique totus, *xi*, 516. Cur dicatur in se ipso ubique totus, *ibid.* 518, 519. Ubique te invenio si irasceris, ullorem; si placatus es, adjuorem, *vii*, 397. De prascentia Dei non sensibus judicandum, *xli*, 530. Deus ubique totus, non tamen in omnibus habitat, *xii*, 547, 531. Quomodo Deus a quibusdam abest, *x*, 506, 507. Deo prope aut procul esse quomam dicuntur, *x*, 518. Etiam in quibus habitat, Deus inaequaliter habitat, *x*, 380, 533. Illi in quo habitat, totus est, praesens quantum cum non ex toto capit, *xii*, 519. Fit plerumque ut plures cum minus capiant, unus amplius, *ibid.* 520. Quorumdam noudum cognoscendum Deum est inhabitator Deus, et quorumdam cognoscendum non est, *ibid.* 521. In multis etiam habitat, quantum caruales lacte adhuc indigent, *ibid.* 526. Deambulab in nobis prascentia maiestatis, si latitudinem invenierit charitatis, *xxx*, 391. Deum tanto habe-

limus prasentiorum, quanto amorem qui in eum tendimus, habuerimus puriorum, *xi*, 239. Prascentiam Dei cum fudere nequae, fuge non ab illo, sed ad illum, *xviii*, 281. In coelis dicitur Deus praecipue habitare: quia ibi perfecte et obediunt, *xii*, 536. De prascentia Dei liber, *xi*, 408. Prascentia Christi triplex, *xii*, 400.

PRASSENTIALIS VITI, *xviii*, 634. PRASSENTIUS, id est, praesidis munus, *xxv*, 134.

PRASSENTIUM Dei, *xii*, 196. PRASSENTIUM, quid de transformatione phantastica patris sui naret, *iii*, 455. PRASSTIGIATOR cur laudetur, cur vituperetur, *iv*, 396.

PRASUMPTIO duplex homini cavenda, *vii*, 436, 437. Ne prasumas ad peccandum de misericordia Dei, *ibid.* 437. Præsumere de Deo debet homo, non de se, *viii*, 221, 346. De se non prassumendum, *xxxvi*, 28. Prassumio sui ipsius, bellum est hominis contra Deum, *viii*, 330. Quomodo auferatur illud bellum, *ibid.* 331. De viribus suis non prassumendum, *xvii*, 437; *xix*, 291, 335; *xx*, 304; *xii*, 246, 247, 249, 51. De tuis viribus prassumere valueris, inde cades unde prassumperis, *viii*, 20. In tormentis multi defecerunt, et credo illi defecerunt, qui de se prassumperunt, *x*, 308. Qui prassumit de viribus suis, antequam pugnet, ipse prosteratur, antequam noxia legis, urgetur, *ibid.* 232. Prasumptio Petri, *vii*, 206, 307. Ne prasumas ad regnum de justitia tua; ne prasumas ad peccandum de misericordia Dei, *vii*, 437. Prasumptio est si putaveris quod a Deo quidem homo sis; a sumptio generis humani in amicus, in virtute sua, in divitiis, *viii*, 274. De nullo homine prassumendum est, *xii*, 6, 7, 10. De gloria et honore non prassumendum, *ix*, 463.

PRASURTUM pro futuro in Prophetis, *xii*, 162, 327; *xii*, 99. Praesertim pro futuro temporis verbis cur Scriptura utatur, *xxxvi*, 26.

PRETEXTA, toga qua magistratus et pueri utebantur, *ii*, 182.

PRETEXTATUS episcopus, *xi*, 389, 424.

PRÆFATES Assuritanus episcopus, vii, 91, 97; xxxi, 232, 233; xxxii, 400, 431, 433, 455. Maximiniana, xxxi, 282; xxxii, 182, 183. A Donati parte transiit ad Maximinianas, xxxii, 464. Adversus Prætelatum postulat Titianus, *ibid.* 503. Postulatio adversus Prætelatum de locis Assuritanis excludendum, *ibid.* 492. Quamdam dicit esse conflictus, *ibid.* 434. Prætelatum, Assuritanum et Felicianum Mustatum crudelitatis accusat concilium Bagien- se, xxxix, 329. Prætelatus concilio Bagienis cum Maximiano damnatus, xxxi, 465, et cum Feliciano Mustato, xxxviii, 474, 484; xxxix, 77, 149. A trecentis et decem episcopis dam- natus, ad suos damnatos studio concordie rediit, et ab eis sine ullo honoris detrimto susceptus, xxxi, 128, et in integro honore, cognate Optato Gil- douano, xxxii, 269; xxxix, 180; xxxix, 289; xxxviii, 474, 484; xxxix, 77, 149, cum iis quos in schisma baptizaverat, xxxii, 395. Vi ad partem Donati per Optatum reductus est. Prætelatus, xxxi, 463, 468; xxxii, 488, 514. In communiōe Do- nati defunctus est, xxxii, 393. Præ- telatum licet damnatum, deum receperunt Donatistæ velut integrum, quasi bonus pacis, xxxi, 450. Prætelatus unus e duodecim, qui apud tres aut amplius processiones creati sunt, ut e sedibus suis pellerentur, xxxix, 318. Prætelatus Assuritanus dicitur inper defunctus, *ibid.* In eius loco alter jam fuerat ordinatus, *ibid.* Post divulsum forensi exitu strepitu apud tot consules accusationem, in honoribus integris sus- ceptus est, *ibid.*

PRÆTORIANUM preium, xxv, 130.

PRÆVIATOR quis eximianus, xi, 11, 12, 501, 502; xvii, 92. Odisse debet præviatores, non ho- mines, xi, 11, 12. *Vide* Peccator.

PRÆVIATORES sunt etiam parvuli, xii, 506. Præviatore legi digne lux deservit veritatis, qui desertus utique fit cretus, xxxix, 496. Præviatoris majus est peccatum, ubi nulla est obli- visio excusatio, v, 326.

PRÆVIATUM te in omnibus Deus, prævi- ni et te in aliquo itam ejus, xix, 486.

PRÆVIATORIS sunt qui rectum cor non habent, qui sedent et disputant quomodo debuit lacere Deus; non ludan- do quod fecit, sed reprehendendo, xii, 503.

PRÆVIATUM quo Præxiati. *Vide* SARRI- LIANI.

PRÆVIATUM, imprecari, deprecari quid proprie significet, xi, 377. Præviatoris in locis optandis, deprecatione in ven- tandis malis adhibita, *ibid.* Præviati post concionem, xvii, 458; xxi, 452.

PRÆVIATUM ad quid valent? Valent ad impetranda, quæ se præcipientibus con- cussurum esse præviati Deus, ii, 237. Præviatus nostris quamquam a Deo postu- landa, viii, 38; xvii, 517. Preium laudat meritum locis non patet post judicium, xxxviii, 56. Præviatus sanctiorum semper exaudiuntur ad salutem, non semper ad voluntatem, xvi, 523, 525, 525, 526. Juris forensis est, ut qui in præ- viatus mentis fuerit, non illi prosi quod impetravit, xi, 12. Benedictio carui, perdat causam, et invenit penam, xvii, 633. Præviatus a jurisperito celestis dictate, *ibid.* Præviatus non annuendo qui plerumque prosanus, xxxix, 289, 290. Littere profanus laudant patri- rectorum qui populi utilitati magis consulat quam voluntati, *ibid.* 290.

PRÆVIATUM dea, ii, 296.

PRÆVIATOR, xix, 546, 547.

PRÆVIATUM et scandalum, xviii, 378, 383. Pressuris mundi non dehemus a bono opere deterreri, xxi, 4. *Vide* TARI- RELATIO.

PRÆVIATUM, nomen etatis que infra senectutem senectuti vicina est, vi, 150. Presbyterum ab Episcopo nulla differentia debere disciri dicebant Aë- riani, xxvii, 238. Presbyterus ministri- rum prædicandi verbi Dei commissum, xvii, 543. Presbyter et episcopus de superiore loco hominum, xi, 179. Pres- byteri Aurelio Carthaginiensi episcopo præsentæ sermones habere ceperunt, xxxviii, 419. Horum sermonum quo præsentæ Aurelio Carthaginiensi episco- po habere ceperunt presbyteri, aliquos ad se mitti postulat Augustinus, *ibid.* 421. Presbyter non solum Simili, cui præsentæ episcopo Donatistæ ut Catholicos visita- ret, ac volentibus prædicaret, xxxix,

301. Presbyteri absente Augustino, quibusdam Ecclesiasticam disciplinam deservunt, xx, 43. Presbyteri causam sex episcopis terminandam concilio statutum, xxxix, 24. Si modo intra annum appel- let, *ibid.* Augustinus presbyterum ab officio removet, *ibid.* 25. Presbyteri ex Augustini monasterio, xxi, 361. Pres- byterorum Catholicorum laus, xxxvii, 587.

PRÆVIATUM nostri saccus in cruce solutus, xxi, 4, 5, 172, 205. Pretio venalis res aut comparatur, aut suspicatur, aut ex- ceditur, xix, 13.

PRÆVIATUM ad aram occisus, ii, 17.

PRÆVIATUM deus, ii, 79, 183, 183, 212, 280. Priapus nimis masculus, *ibid.* 397. Super Priapi fascium et seepum nova nupta sedebat, *ibid.* 297, 343. Priapum fecunditatis deum interpretatur Pagani, iv, 447.

PRÆVIATUM Hipponenisium, xlii, 253. Oroculus, *ibid.* 254.

PRÆVIATUM suos habent Mauritanie, xxxix, 15. Primas mittit epistolam ad concilium convocatis, *ibid.* 9. De primatu litigante, coram omnibus provin- cialibus episcopis causam debent agere, *ibid.* 10. Et interea sine cuiusquam præjudicio concorditer agere, *ibid.* Duo- bus episcopis provincia Casariensis lo- cus ad primatum judiciali sententia ex- cluditur, xlii, 176. Primas sedis provin- ciae Numidæ, xxxix, 464. Idem so- nat quod senex, *ibid.* 458; xii, 76.

PRÆVIATUM Esau non esed, sed usque ad contentum sacramenti, quod in pri- matu suo habuit concepta esca damnavit, xxxviii, 391.

PRÆVIATUM Donalista, xv, 89; xix, 411; xxxi, 191, 192, 207, 243, 303. Apud Carthaginiensem episcopum, xxxi, 243; xxxii, 427, 473. Primianus in grandiore parte Donati, xxxi, 243. Pri- mianus ordinatio, depositio, etc., xxxi, 467. Primianus in Cabarusitano con- cilio constituitur, xxxii, 394, 401; Primia- num Felicianus damnavit, et alio vicis- sim damnatus est, xxxix, 312, 315. Primianus Maximinianas de sua com- muniōe separavit, xxxi, 215. Primia- nus Donatistas persecutus est, xxxix, 38. Primianum Felicianus damnavit, et

postea in causa Primiani a Donati parte damnatus est, xi, 80. Titianus Felicia- num et Prætelatum de loca contra Pri- mianum conjuratione accusavit, xxxix, 328. Primianum damnaverunt Felicianus et alii cum se conspirantes, *ibid.* 326. Donatavi Maximianum cum sororis suis, xi, 80. Centum ferme episcopi Donati- stæ cum Maximiano conspirantes, aui sunt damnati, viii, 89; xxxix, 463; xxxix, 317. Primiano eodem objecta criminosa, viii, 93, 94, 93. Primianus his a Maximiniano damnatus, xxxix, 136, 137. Genio Donatistarum concilio damnatus, tertio abolverunt, xxxix, 468. Primianus in uno concilio damna- tus a iudicibus, in alio inter iudices damnatus, viii, 400. Primianus a cen- tum collegis primo absens damnatus, xix, 410, 411. A trecentis et decem postea presens absolutus, xxxi, 147, 128; xxxii, 418, 520; xxxviii, 436, 129. propter pacem unitus, xxxi, 128. Ipsi non præjudicavit hæc damnatio, xix, 411. Primianus a ceteris Afris sine communionis episcopis, contra facio- nem Maximiani purgatus, xxxvii, 442. Non plus valere debet concilium securi- di Tigistani adversus absentem Ceclia- num, etc., quam concilium Maximia- nensium adversus absentem Primianum, *ibid.* 443. Primianus damnatos suos et damnavit cum ceteris, et damnatos ac delectatos in suis rebus honores susce- pit, et baptismum ab eis collatum ac- ceptavit, xi, 385. Victorianus Carca- viensis unus ex XII episcopis qui Maximiano contra Primianum adhe- runt, xxxviii, 466. Damnatus a concilio Vagariensi, *ibid.* Primianus collationem cum Catholicis recessit, xxxix, 94.

PRÆVIATUM peris schismatico Dona- listarum, xxxi, 138. Primianiste Maxi- minianas condemnarunt, viii, 99. Mor- tuorum carum cadavera cervicæ Salvii colligantur, et cum illo ad turpes voces conlationeque saltantur, xxxi, 231, 232.

PRÆVIATUM nature a Vartone vocatur prima natura, vi, 10.

PRÆVIATUM vini libate simulacris, xvii, 40. Primities nostre, fides nostra, xii, 244. Primities spiritus, *Vide* SERRATOS.

PRIMITIVORUM mors quod figurat, x, 84.

PRIMOGENITA, primitiva, primitivus, vi, 432. Primoogeniti cur Deo consecrati, xxx, 426. Primoogenitus cordis nostri, lides, xvii, 230. Primoogenitus ex mortuis Christus, xvii, 26.

PRIMOGENITUS dicitur quis, ex eo quod secutus sit primus signatur. Primoogenitus ergo Christus vocatur ex mortuis quod primum illum ex inferni tenebris in lucem, resurrectionis partus ediderit, xxxii, 362.

PRIMITIVUS episcopus Maximianista, viii, 58.

PRIMUS PELLIS a Migrippa, xxxi, 392.

PRIMUS Ecclesie Spaniensis subdiaconus ab Ecclesia defecti, xxxviii, 380.

PRIMUS libidinosus et furiosus Circumcellio, xxxviii, 380.

PRIMUS in aliqua arte, xxi, 32.

PRINCIPALIS Cyprensis, xl, 7. Principalem Rufinum Cyprensem commendat Augustinus Marcellino, *ibid.*

PRINCIPES dicitur sint dñi, vi, 263. Principes hujus seculi, xvii, 278. Principis Christiani elegans idea, ii, 266. Nihil felicius quam regi a piis principibus, *ii, ibid.* 452. Principem civitatis gloria alendum esse dicit Tullius, *ibid.* 245. Principes civitatis injurias oblivisci debet, xxxix, 325. Principum potestas ita servire Deo debet, ut per eam plebentur, qui nolunt ejus voluntati servire, xxxvii, 230. Principum dura necessitas, quia alienis cupiditates eople cogunt, xl, 244, 245. Principum civitatis populi utilitati potius, quam voluntati consulere debere, xxxix, 327. Principum duo genera qui obsunt, alterum eorum qui non prosunt, *ibid.* 91. Principum severitas erga hereticos et Dei misericordia, xxxi, 230, 231. Quis agit terror temporalium potestatum, quando veritatem oppugnat; quid quando veritatem prodicat, xxxix, 188, 303. Christus solus dicere potuit, *Principes mundi nihil in me inveniet*, xvii, 414.

PRINCIPUM varie sumitur, v, 114. Principii nomine Plinius Dei significatur, xvii, 134, 135. Interrogantibus Judæis et dicentibus: *Tu quis es?* respondit eis Jesus: *Principum*, xxxii, 440.

Principium esse, an soli Filio Dei conveniat, xv, 424. Quomodo intelligatur illud Genesios *In principio Deus creavit*, etc., xxv, 345. Principia duo sunt Heracleonite, unam ex altero, et ex his duobus alia plurima, xxvii, 222. Principia duo ex adverso sibi esse opinatus est Mareus, *ibid.* 321. Opinatus est Cerdonians, *ibid.* 230. Opinatus est Marcion, *ibid.* Manichæus, *ibid.* 230. Pro duobus principiis a Marco, Marcione, et Cerdonians admisis, duo deos, unum bonum, alterum malum admisisse Manichæum, quidam ferunt, *ibid.* 223. Doctrina Manichæorum de duobus principiis refellitur, xxxvii, 355, 556, 537, 558, 559. De rerum principiis varie philosophorum opiniones, *ii, 362, 369.* Principia rerum esse infinita credit Anaximander, *ibid.* 363. Principium rerum in Deo esse novetur Platonici, *ibid.* 372. Sibi fieri atque esse principium perversa credidit, *ii, 188.* Principium nullum esse sine fine falso dicitur, xxxix, 333.

PRISA prophetissa Montani a qua Cataphryges, xxvii, 224.

PRISCILLA, xxvi, 203. Priscilla et Montanus Cataphrygum prophetæ, xii, 318.

PRISCILLIANUS in quo Manichæi inferior, xxxix, 484. Priscillianus Sabelianum dogma restituit, *ibid.* 442. Priscillianistas in Hispania instituit, xxvii, 244.

PRISCILLIANITARUM varia et turpia dogmata, xxvii, 244. Priscillianistas potius non fuisse verum carnem in Christo, xx, 220, 221. Ipsum Dominum per os proprium loquentem, illusorem potius quam veritatis doctorem fuisse, xli, 324. Priscillianistarum error circa animam, xxvi, 479; xxxiv, 362. A propria Dei substantia animas esse dicit Sicut Manichæus, et Hispania Priscilliani hæresis, xi, 820, 328. Priscillianiste accipiunt omnia et canonica et apocrypha, sed que contra eos sunt expositionibus suis pervertunt, xli, 319. Hymnum qui dicitur Domini, quando dictum voluit, *ibid.* 320. Quod sicut cum ideo in canone non esse positum ut sacramentum regis carnalibus innoteret, pluribus suggillatur, *ibid.* Illa eo-

rum non ratio, sed tergeritatio est, quæ querunt quod sciunt, *ibid.* 323, 324. Hymnus alter cui divinum tribunt auctoritatem, *ibid.* 324, 325. Priscillianiste ad jejunandum die Dominico, testimonium de Actibus Apostolorum adhibebant, xxxviii, 403. Priscillianistas immundiores aliqui hæretici fortasse reperiri possunt, sed nullus isis fallacia comparatur, xli, 319. Priscillianiste mendacio et perjurio dediti, *ibid.* 566. Error eorum de mendaciis usu, xxvi, 107, 473. Priscillianistarum præceptum: Jura, perjury, secretum prodere noli, xli, 319. Priscillianiste non multum dissimilia a Manichæis fabulantur, xi, 328. De his nihil audierat Augustinus cum scripsit lib. de Libero Arbitrio, *ibid.*

PRISCUS provincie Cesaricensis episcopus a primatu excluditur, xli, 176.

PRIVATUS præter communia assensum, quisquis ad cælestia aspirat, xi, 229. *Vide* Possessio. Privata in celo nemo quæret, *ibid.*

PRIVATIANUS a Sufetula, xxxi, 409.

PRIVATIONIS causam ad Aurelium misit Augustinus, antequam cum in monasterium suscipere, xxxix, 21.

PRIVATIONIS in rebus denter a Deo ordinate, xxix, 257.

PRIVATUS, xl, 282.

PRIVATUS a Susibus, xxxi, 410.

PRIVUS aliquid dicitur æternitate, tempore, electione, origine, xxv, 357.

PROBA Fallonia, xxxix, 463. *Vide* nota.

PROBA etiam eodem nomine Domitidis avia, sororis Juliane, xxvi, 359.

VIDUA, orationi die ac nocte addictissima, xxxix, 465. Quomodo sibi sit orandum August. consult. *ibid.* 466.

PROBE gratulatoria epistola, xi, 193. Proban resultat Augustinus, xxxix, 488.

PROBA habet filios et nepotes numerosamque familiam, *ibid.* 487. Habet et nuntum, *ibid.* Sub ejus cura sancta vidue virginesque sunt constituta, *ibid.*

PROBABILE et verisimile quid Academicis, *i, 60.* Probabile quomodo ab Academicis inductum, *ibid.* 104. Probabile sequi ultra ascensum Academicis innoxium est, Christianis nefarium, *ibid.* 99, 100. Peccat adulterium aut aliud crimen committens etiam si probabiliter putet non esse peccatum, *ibid.* 100. In-

commoda ex opinione probabilis, *ibid.* Ex alieno probabilis vivere non licet, *ibid.* 99.

PROBATUS proconsul Africae, xxxii, 440; xxxix, 142.

PROBATUS laude omnes moventur, *ii, 103.*

PROBATA, Latine propositiones, quid sint, x, 24.

PROBREM jacere in principem tanto est indignus quanto a veritate remotus, *ii, 72.*

PROBS decimus tertius ab Æneæ rex in Latio, *ii, 459.*

PROGRESSO Verbi est æterna; non habet tempus, per quem tempus factum est, xv, 464. Quid inter nasci et proficere intersit, de Trinitate loquens, nemo potest explicare, xxx, 103. Processiones diversi generis velis processum est, xviii, 283.

PROCLIANTE hæretici errores Sclupcianorum seculi sunt; quibus insensur addiderunt in carne non venisse Christum, xxvii, 241.

PROCONSULARIS provincia Africae, xxxix, 463.

PROCLIANUS Hipponeus episcopus Donatista, xxxii, 437. Proclianum mandatum, xxxviii, 382. Proclianus discipline insultum ob lapsum duorum diaconorum, xxxix, 88. Qui coenventus ut Circumcellionum crudelitatem coerceret, tergeritur, *ibid.* 145, 302. Proclianus quomodo et honorabiliter et dilectissimum Augustinum appolet, xxxviii, 374. Cum Procliano Evodius de Christi hereditate sermones contulit, *ibid.*

PROCLIANUS, xlii, 68.

PROCLUS episcopus, xi, 389, 424. Proclus episcopus Gallicanus, xli, 230.

PROCLUS Epistolanus episcopus, viii, 98.

PROCURATORES Judæorum quoniam, *ii, 509.*

PRODESSE. Eadem non omnibus prosunt, xxxii, 323.

PRODIGIA ea dicuntur quæ velut contra naturam fiunt, et contra naturam fieri dicuntur, xv, 150. Prodigia futura prædicant, *ii, 177.* Prodigia dicuntur, quod aliquid portendant, viii, 330. Prodigia et signa dicuntur verba, eo quod

aliquid significant, xi, 201. Prodigia dicuntur, que inusitato nature curricula signantur, iiii, 408. Prodigia varia, ii, 469. Prodigium exsultatione animalium, *ibid.*, 452.

PRODIGI historia est parabola, v, 410.

PROFANI si quid benedixerunt, non aspernandum, iv, 479.

PROFESSORUM in Ecclesia tria genera, x, 545; xii, 241, 242. Professio omnis in Ecclesia habet bonos, habet malos, viii, 60; x, 516; xii, 241, 242. Professio continentia et contemptus voluptatis conjugalis in monasteriis, xxxv, 469.

PROFICIENDUM semper in via ad Deum, xii, 326; xix, 452. Semper displicet quod es, si vis pervenire ad id quod nondum es, *ibid.*, 453. In profectu virtutum qui dixerit sufficit, remansit in vi, non novit pervenire, ix, 363. Si dixeris, Sufficit, peristi, xix, 453. Proficere tantum affecta, et non delictore: reliquis facile ignoscet Deus, xvii, 361.

PROFICITUS, *Vide PERFECTUS* EST ET SIMILIS. Omnis qui proficit, recedit ab omni peccato, xxxiv, 28. Proficimus in hac vita deficiente cupiditate, crescente charitate: perficimus autem in altera vita cupiditate extincta, charitate completa, xi, 408, 410. Quo plus quis proficit, eo majori videt scandala, xv, 542. Qui coepit proficere, incipit pati lingua adversarium; qui non patitur, non coepit proficere, *ibid.*, 549. Profectum non facit, qui tribulationes cum Ecclesia non sentit, viii, 374. Omnes se vellimus proficere, ut non inveniamus deficientibus, xxvii, 339. Profectus aliquando in malum, et defectus aliquando in bonum dicitur, xi, 475.

PROFUTURUS alter ego ab Augustino dicitur, xxxviii, 411. Profuturus ad Hieronymum proficere parvus, creatur inter episcopos, et paulo post moritur, xxxix, 369. Profuturus forte Cirtensis episcopus Catholicus, xxxiii, 29; xxxviii, 340. Profuturus Evodius post mortem appareat, xi, 282.

PROGRESSUS in vita spiritali, vi, 613. *Vide PROFICERE.*

PROBATIONE conspicua adven-

tor facti est, xvii, 7, 11, 14; xxxviii, 84. Prohibitio necorumumque peccandi desiderium, ubi non est gratia libertatis, xxxviii, 80. Prohibitio auget desiderium operis illiciti, quando peccandi cupiditas delectatione justitie non vincitur, xii, 116. Proiectus clerici delator litterarum Caesali ad Augustinum, xix, 37.

PROLETARI dicebantur illi qui eo quod proli egrediente vacabant, ob egestatem militare non valebant, ix, 440.

PROMETHEUS frater Atlantis, iiii, 496. Quo tempore natus, *ibid.*, 439. Quare de solo homines formase dicitur, *ibid.*

PROMITTARE et predicare in Deo quid distent, xi, 43.

PROMISSA Veteris et Novi Testamenti non eadem, viii, 292; ix, 461. Promissa carnalia facta sunt in Vetere Testamento; spiritalia sunt in Novo, xiv, 426. Promissiones temporales facta Israelitis, figure erant futurorum, ix, 436, 440. Figura Veteris Testamenti fuerunt promissiones Christi, *ibid.*, 467. Promissiones facta Judais in Vetere Testamento partim sunt impletae, partim restant partem mortem implenda, xxviii, 414, 415.

PROMISSIO Dei, fundamentum fidei nostrae, xv, 381. Deus debitor factus est nobis ex promissis, xix, 348. Deus differt, non auferit quod promittit, viii, 251. Promittit quantum que non dedit; sed credendum illi ex his que dedit, xii, 464. Incredulitas pro nobis factum est, quam quod promissum, xxi, 241. Ex eo quod fecit Deus, delictum credere quod promittit, xix, 124. Qui promittit ipse facit, xvi, 396. Quod promittit Deus, non facit nisi Deus, xix, 400; xxxiii, 448; xxxiv, 134; xvi, 70. Promissio tua manet est, nisi faciat Deus quod promittit: Dei autem promissio non perdet ex te, sed ex illo, xix, 439. Dominus dura jussit, sed magna promissit, xvii, 369. Promittit alterius aeterna, xvii, 370. Celeste regnum ideo tibi promissum, ne cum terrenis peris, *ibid.*, 380. Promissa hominibus vita quam valde amant, et exclasa mors quam multum timent, xix, 87. Non promittit tibi Deus, nisi se, *ibid.*, 176.

PROMISSUM Dei finale, xi, 281, 282. Amor promissorum Dei, contemptus pro-

misorum hujus mundi, xvii, 440. Promissa mundi semper fallunt, Dei promissa nunquam fallunt: cur his illa preferantur, xix, 342. Cupiditates non finiuntur, sed augentur, si presentia propter terrenas promissiones contemnantur, xvii, 340. Promissorum Dei certitudo, *ibid.*, 393; xix, 346. firmitas, xxxvi, 79. Omnes promissiones Dei in Christo firmate quomodo, ix, 429. Promissionis Dei firmitas tutius se committit homo, quam infirmitas sue, xxxvi, 79. Promissionum Dei chirographum, xi, 283; xii, 464. Promissiones Dei quales arbas accipiunt, xiii, 51. Promissa Dei conditionata ad quid facta, xxxiv, 39. Promissionis filii sunt omnes justi ante et post Abraham, xxxv, 11.

PROPAGINIS naturalia jura quantum in seriem generationis valent, xxxvii, 468, 469. Hae in creaturis infidelibus, nec possunt comprehendere, *ibid.*, 508.

PROPHETA Dei nihil aliud est quam enuntiator verborum Dei hominibus, qui Deum vel non possunt, vel non merentur audire, xv, 166. Propheta dicitur nisi Videntes, quia non corpore, sed spiritu futura videntur, ix, 149. Propheta inter et Videntes discernit, v, 396. Prophetaurum tempus unde sumit eordum, iiii, 366. Prophetae floruerunt maxime quando Romanum regnum cepit, Assyriaeque defecit, quare, *ibid.*, 470. Prophetae habuit populus Israel usque ad Darii tempus, *ibid.*, 469, 470. Non habuit post imitaurationem templi, *ibid.*, 507. Prophetae antiquiores sunt philosophis gentilibus, *ibid.*, 491. Postiores poetis theologicis, iiii, 492. Non omnis qui propheta, inter prophetas numerandus, xxxviii, 190. Prophetaurum tria genera, xxxvii, 472. Prophetae spiritus etiam per malos homines futura praedicit, xvi, 47. Prophetae donum etiam malis concessum, xi, 100. Darii potest reprobatum et invidio et ingrato, xxxviii, 202. Propheta non tantum bona, sed et mala dicitur in Scripturis, *ibid.*, 197. Prophetae spiritum nullarum animarum potest maculare contactus, *ibid.*, 488. Quenam verborum prophetarum, *ibid.*, 489. Propheta in sine charitate habeatur, *ibid.*, 499. Prophetae veri quomodo a falsis dignoscantur, iiii, 500.

Prophetarum verba intelliguntur ex eorum factis, xxxi, 241. Prophetarum facta, ipsa prophetica et mystica fuerunt, xxxix, 8.

Prophetae et vales quomodo futura praedicerent, xiii, 377. Prophetarum oracula a Deo sunt, non ab hominibus, iiii, 500. Propheta Spiritu sancto impletus, xxxix, 97. Prophetae vel a sapientia Dei, vel ab Angelis edocentur, iiii, 8. Varii modis quibus prophetae spiritus afficit Prophetae, xxxviii, 488, 489. Prophetae ad mentem peritiam magis quam ad spiritum, v, 378. Non est propheta veri Dei et summi, qui oblata divinitus visa, vel solo corpore, vel etiam parte illa spiritus videt, quo corporum capiantur imagines, et mente non videt, xxxvii, 178. Quomodo loquitur ex persona sua Propheta, ipse Dominus loquitur per eum, ix, 8. Prophetarum praedictiones praedictionibus demonum longe anteponeantur, ii, 515, 516. Prophetae mala interdum quia optando praedictur, viii, 13. Propheta utens optantis figura, visionis suae certitudinem, et divini decreti approbationem significat, xvii, 354, 355. Prophetae figura imprecans solent futura praedire, sicut figura praeteriti temporis ea que ventura erant, saepe cececerunt, xvi, 197. Quare plerumque futura se praenuntiant, tanquam sint praeterita, viii, 126; viii, 293.

Prophetae defenduntur contra Faustum, xxi, 334, et adversarium Legis, *ibid.*, 564. Prophetae et de Christo praenuntiasse, et eorum testimonia nobis prodesset, et eos sue prophetae congruenter visse, contra Faustum astruitur, xxxviii, 314, 316. Prophetaurum hinc quomodo potest ostendi, *ibid.*, 366, 374. Prophetae an bene vel male viderent, unde judicandum, *ibid.*, 356. Prophetae ante Christum fuisse male negatur, xxxix, 397, 404. Prophetae cur tot ante Christum praemissi, xxi, 42, 45. Prophetae non fuerunt fides et latrones, xv, 456. Quoniam Prophetae latrones et fures censendi, xxxix, 428. Prophetae qui missi sunt, non ante Christum, sed cum ipso venerant, *ibid.*, 272. Christum annuntiantibus, pleni Christum, xii, 406. Prophetae Christum praenuntiaserunt ut Deum et hominem, xxxix, 513. In illis